

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 21. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 5. marts 2010

Tidspunkt: Kl. 08.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Kristian Jensen (V), Erling Bonnesen (V), Pia Adelsteen (DF), Kim Mortensen (S), Benny Engelbrecht (S), Bjarne Laustsen (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Hanne Ager-snap (SF), Lone Dybkjær (RV), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: Klima- og energiminister og minister for ligestilling Lykke Friis (bistået af fuldmægtig Per Stockholm), finansminister Claus Hjort Frederiksen (bistået af afdelingschef Steen Lohmann Poulsen), transportminister Hans Christian Schmidt, beskæftigelsesminister Inger Støjberg, socialmi-nister Benedikte Kiær og miljøminister Karen Ellemann

Anne Grete Holmsgaard (SF) og Lone Dybkjær (RV) fun-gerede som formænd.

L Punkt 1. Valg af ny næstformand for Europaudvalget

Dette punkt blev behandlet for lukkede døre.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3001 (transport, telekommunikation og energi – energidelen) den 12. marts 2010

Klima- og energiministeren forelagde dette punkt, efter at hun havde forelagt punkt 3 på Europaudvalgets dagsorden.

Alle dagsordenspunkterne vedrørende energidelen på dette rådsmøde hører under Klima- og Energiministeriets ressort og blev forelagt af klima- og energiministeren.

Klima- og energiministeren: Sagerne til rådsmødet den 12. marts 2010 forelægges til orientering. Desuden forelægger jeg forslaget til forordning om gasforsyningsikkerhed med henblik på forhandlingsoplæg. Dette forslag er sat på dagsordenen for energirådsmødet den 31. maj 2010 med henblik på politisk enighed.

1. Forslag til Rådets forordning om indberetning til Kommissionen om investeringsprojekter i energiinfrastruktur i Det Europæiske Fællesskab og om ophævelse af forordning (EF)736/96 (infrastrukturordningen)

– *Politisk enighed*

KOM (2009) 0361

Rådsmøde 3001 – bilag 3 (sammenfatning side 2)

KOM (2009) 0361 – bilag 1 (grundnotat af 28/8-09)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 164 (side 455, senest behandlet 4/12-09)

EUU alm. del (09) – bilag 56 (side 26 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 9/10-09)

Klima- og energiministeren: Forhandlingerne om forslaget til forordning om notifikation af infrastrukturinvesteringer er nu afsluttet på arbejdsgruppeniveau, og formandskabet har derfor sat det på dagsordenen med henblik på opnåelse af politisk enighed.

Sagen blev forelagt i Europaudvalget den 9. oktober 2009 med henblik på forhandlingsoplæg.

Kommissionen har under forhandlingerne givet de nødvendige indrømmelser, der imødekommer medlemslandenes ønske om at undgå dobbelt indberetning og unødvendige administrative byrder. Regeringen agter på det grundlag at støtte vedtagelsen af politisk enighed om forordningen.

2. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Investering i udviklingen af teknologi med lav CO₂ udledning (SET-planen)

– *Vedtagelse af Rådskonklusioner*

KOM (2009) 0519

Rådsmøde 3001 – bilag 3 (sammenfatning side 8)

KOM (2007) 0723 – bilag 1 (grundnotat af 28/1-08)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 164 (side 448, senest behandlet i EUU 4/12-09)

Klima- og energiministeren: Planen for fremme af Strategiske Energi Teknologier, kaldet SET-planen, er et positivt første skridt på vejen til at realisere de langsigtede planer – som vi var inde på lige før under punkt 3 på Europaudvalgets dagsorden – der kan bidrage til at nå EU's klimamålsætninger. Formålet er at udnytte og samle forsknings-, udviklings- og demonstrationsressourcerne inden for EU i store programmer for at accelerere processen.

Planen bygger på et øget samarbejde mellem industri, vidensinstitutioner og medlemsstater. SET-planen fokuserer primært på 7 teknologi-områder af fælles interesse, der samles i store programmer, de såkaldte "Europæiske Industrielle Initiativer". De 7 teknologier, der fokuseres på, er vind, sol, intelligente el-netværk, bioenergi, CCS, energieffektivitet og nuklear fission.

Med henblik på implementeringen af de europæiske industriinitiativer har formandskabet foreslået udkast til rådskonklusioner vedrørende SET-planen. De foreslåede overordnede principper for implementeringen bygger på en åben, let og frivillig konstruktion, der sikrer en effektiv implementering af industriinitiativerne. Konklusionerne betoner medlemslandenes suverænitæt i forhold til nationale forskningsmidler.

Regeringen agter at støtte de foreslåede rådskonklusioner.

I det videre arbejde med SET-planen vil vi gå ind for at inkludere flere teknologier med et væsentligt potentiale, som ikke allerede er inddraget i strategien. Det kan eksempelvis være indenfor energieffektivisering, geotermisk energi og bølgeenergi.

3. Meddelelse fra Kommissionen vedr. "EU's 2020 strategi"

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2010) 2020, KOM (2009) 0647

Rådsmøde 3001 – bilag 3 (samlenotat side 15)

KOM (2009) 0647 – bilag 6 (høringssvar af 13/1-10)

KOM (2009) 0647 – bilag 9 (henvendelse af 4/3-10 fra

Folkebevægelsen mod EU)

EU-note (09) – E 16 (note om fremtidens EU af 4/12-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 272 (foreløbigt referat af

Europaudvalgets møde 26/2-10, hvor sagen senest blev behandlet)

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 627, behandlet i EUU 12/2-10 under rådsmøde almindelige anliggender)

Klima- og energiministeren: Energiaspekterne af EU2020-strategien er på energirådsmødets dagsorden med henblik på en politisk drøftelse.

Jeg har allerede – under punkt 3 på Europaudvalgets dagsorden – redegjort for punktet under miljørådets dagsorden, men vil gerne fremhæve følgende vedrørende energidelen:

- At EU2020-strategien bør sigte mod, at vi realiserer det fulde potentiale af et fælles liberaliseret marked for energi.
- At EU2020-strategien sætter fokus på udvikling og markedsmodning af energieffektivitet, low-carbon teknologier og en smart energiinfrastruktur. Konkret vil SET-planen også være en vigtig platform i den henseende.
- At vi også her gerne ser indarbejdelse af energihensyn i alle relevante sektorer.

Jeg kan tilføje, at Kommissionen på rådsmødet under frokosten vil fremlægge sit nye arbejdsprogram og særligt sine planer for den fremtidige energipolitik. Det forventes, at Kommissionen vil komme med sit udspil til en ny energihandlingsplan for Europa senere på foråret eller i forsommeren.

Regeringen ser frem til præsentationen af handlingsplanen, fordi den vil understikke retningen for Europas energipolitik i de kommende år. Jeg vil naturligvis vende tilbage til udvalget på et senere tidspunkt med flere detaljer.

FO 4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningssikkerheden og ophævelse af direktiv 2004/67/EF

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2009) 0363

Rådsmøde 3001 – bilag 3 (samlenotat side 20)

KOM (2009) 0363 – bilag 2 (grundnotat af 21/8-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 164 (side 453, senest behandlet i EUU 4/12-09)

Klima- og energiministeren: Forordningen om gasforsyningssikkerhed er først på dagsordenen for energirådsmødet den 31. maj 2010, men da formandskabet har tilkendegivet, at man sigter efter at opnå politisk enighed under rådsmødet i maj, har jeg valgt at forelægge sagen med henblik på tidligt forhandlingsoplæg.

Alle medlemslandene har overordnet set tilkendegivet en positiv holdning til forslaget. Der er enighed om, at der i lyset af gaskrisen i januar 2009 er behov for en ændring af det eksisterende direktiv om gasforsyningssikkerhed.

FO Fra dansk side har vi i forhandlingerne lagt afgørende vægt på, at medlemslandenes opfyldelse af den såkaldte N minus 1 infrastrukturstandard udformes på en sådan måde, at det ikke medfører unødige meromkostninger for landets gasbrugere. Det vil sige meromkostninger som ikke afspejles i en reel forbedring af forsyningssikkerheden.

Regeringen er derfor tilfreds med, at den formulering, der ligger på bordet nu, tager højde for det danske synspunkt. Forordningens tekst vedrører nu utvetydigt afbrydelse af rørledninger og ikke bortfald af national produktion.

Vi lægger desuden vægt på, at definitionen af såkaldte beskyttede kunder – dvs. kunder som skal have højeste prioritet i en krisesituation – bliver tilstrækkelig bred. Definitionen dækker allerede alle husholdningskunder, der forsynes fra et gasdistributionsnet.

Men med en meget høj fjernvarmedækning til opvarmning af husholdninger i Danmark er det vigtigt, at også gasfyrede fjernvarme- og kraft-varmeværker, der ikke har mulighed for at skifte til andre brændsler i tilfælde af forsyningsvigt, kan være beskyttede kunder.

Det er derfor tilfredsstillende, at der i den seneste version af forslaget er taget højde for det danske synspunkt, så fjernvarme- og kraftvarmeværker, der ikke kan skifte til andet brændsel, og som leverer varme til husholdninger, nu er beskyttede kunder.

Regeringen agter på grundlag af de seneste ændringer i forslaget at kunne støtte vedtagelsen af politisk enighed om gasforsyningssikkerhedsforordningen på energirådsmødet den 31. maj 2010.

Pia Adelsteen syntes, forslaget så fornuftigt ud, men kunne være bekymret for, om opbygningen af lagre ville have store økonomiske konsekvenser for

de danske forbrugere, eller om det var noget, vi alligevel skulle have foretaget.

Per Clausen savnede overvejelser om, hvordan man vil sikre energiforsyningen, og mente, at en udfasning af anvendelsen af naturgas ville være en måde at gøre sig uafhængig på.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om der var lavet en dansk risikovurdering, og forstod nogle af høringssvarene sådan, at der kunne blive tale om store omkostninger, uden at vi nødvendigvis fik større forsyningssikkerhed. Hun syntes, planen var vigtigt, men mente ikke, sagen var tilstrækkeligt oplyst til, at Europaudvalget kunne gå med til et forhandlingsoplæg. Hun pegede på, at de to afbrydelser af naturgasforsyningen, der havde været, ikke var tilstrækkelige til at kræve så store investeringer.

Hun spurgte, om det stadig er Energinet.dk, der står for forsyningssikkerheden, hvis der sker afbrydelser af forsyningerne.

Klima- og energiministeren svarede Pia Adelsteen, at det konkrete forslag med de ændringer, vi har fået ind i det, ikke vil få nogen økonomisk betydning for forbrugerne i Danmark

Klima- og energiministeren svarede Per Clausen, at vi klart har meldt ud, at Danmark satser på at blive uafhængig af fossile brændsler.

Hun svarede Anne Grete Holmsgaard, at Energinet.dk allerede i dag dækker 60 dage i tilfælde af forsyningssvigt.

Med hensyn til den europæiske del sagde klima- og energiministeren, at Europa i dag får en meget stor del af sin gas fra Rusland, og vi har oplevet situationer med forsyningssvigt, hvilket har givet en betydelig usikkerhed i visse lande. Derfor vil man i europæisk solidaritet opbygge en lagerkapacitet og lave "reverse flow" på ledningerne – også for at sende et signal til omverdenen om, at vi i Europa står sammen om energipolitikken. Det er den overordnede vision bag gasforordningen.

Per Clausen blev altid rørt om hjertet, når nogen talte om solidaritet, men han pegede på, at man går fra et direktiv til en forordning, hvor man vil give markedsbaserede instrumenter forrang. Han mente, det kunne få dramatiske negative konsekvenser for Energinet.dk. Han betegnede det som fantastisk, at man bevægede sig ind i dette projekt i stedet for at føre en seriøs diskussion om, hvordan man sikrede sig uafhængighed af naturgas. På denne baggrund er Enhedslisten negativ over for forhandlingsoplægget.

Pia Adelsteen undrede sig over klima- og energiministerens svar om, at Energinet.dk allerede i dag kan dække 60 dage, når Energinet.dk i høringsvaret skriver: "For Danmarks vedkommende vil der være tale om en væsentlig fordyrelse, som endvidere vil have negative virkninger på gasmarkedet, herunder gasledningsmarkedet."

Hun mente, diskussionen om andre energikilder, som Per Clausen rejste, var en anden diskussion.

Kim Mortensen syntes også, at det, der står i samlenotatet, er noget andet end det, klima- og energiministeren nu siger om, at forslaget ikke vil have økonomiske konsekvenser for Danmark. Derfor spurgte han, om klima- og

energiministeren ikke kunne opgive at forelægge forhandlingsoplæg nu og vende tilbage til sagen på et senere tidspunkt, når konsekvenserne var bedre belyst.

Lone Dybkjær pegede på, at der står i høringssvaret fra Energinet.dk, at Danmark har en forsyningssituation, som afviger markant fra forsyningssituationen i de central- og østeuropæiske lande. Derfor skal vi nok tænke os godt om, før vi skiber os ind i dette projekt. Derfor ville hun ligesom Kim Mortensen gerne vide, om forhandlingssituationen tillod, at man ventede med at give forhandlingsoplæg.

Anne Grete Holmsgaard bad ligeledes klima- og energiministeren om at lade være med at bede om mandat på nuværende tidspunkt, således at man kunne få sagen bedre belyst.

På dette tidspunkt måtte udvalgsmødet afbrydes på grund af gruppemøder. Mødet var afbrudt fra kl. 9.10-10.00.

Klima- og energiministeren resumerede grunden til, at forslaget om en gasforordning var kommet op, nemlig de forsyningskriser der havde været. Derfor var man på europæisk plan blevet enige om, at man skulle have en forordning, som kunne styrke energisikkerheden i Europa og styrke solidariteten mellem landene, bl.a. ved at indføre "reverse flow" på ledningerne.

Med hensyn til høringssvarene sagde klima- og energiministeren, at de problemer, der var rejst i høringssvarene, havde regeringen taget med i forhandlingerne, hvor vi havde fået indfriet de ønsker, vi havde. Derfor har forordningsforslaget, som det foreligger nu med de ændringer, vi har forhandlet os frem til, ingen økonomiske konsekvenser for Danmark og de danske forbrugere. I den forbindelse fremhævede klima- og energiministeren, at det forhandlingsoplæg, hun fremlagde, netop lagde afgørende vægt på, at forslaget ikke medfører unødvendige omkostninger for danske forbrugere. Hun tilføjede, at hvis forhandlingerne skulle rulle tilbage på det punkt, så ville vi stemme imod.

Anne Grete Holmsgaard pegede på, at indretningen til "reverse flow" måtte koste nogle penge, og de omkostningerne skal jo betales af forbrugerne. Der er ifølge høringssvarene også tale om opbygning af ekstra lagerkapacitet. På den baggrund ville hun gerne have en forklaring på, hvilke ændringer der er sket i definitionen på N-1.

I dag er det Energinet.dk, som er en uafhængig, non-profit organisation, der træder ind, hvis der sker en afbrydelse af forsyningerne. Men ifølge forslaget ser det ud, som om det ikke længere er Energinet.dk, der skal gøre det. Energinet.dk har peget på, at der nu bliver tale om et regionalt anliggende, så forsyningssikkerheden ikke længere bliver et rent nationalt anliggende.

Pia Adelsteen var glad for, at man havde haft en lille pause, for hun var i hvert fald blevet lidt klogere. Sådan som hun havde opfattet det, klima- og energiministeren nu sagde, var situationen den, at de 60 dages lagerkapacitet har vi allerede, og "reverse flow" skulle vi have under alle omstændigheder på

den ledning, der går over den dansk-tyske grænse, og derfor indebærer forslaget ikke nogen fordyrelse for de danske forbrugere.

I relation til det, Anne Grete Holmsgaard sagde om, at forsyningssikkerheden ville blive et regionalt anliggende, ville Pia Adelsteen gerne vide, om vi stadig væk var i stand til at planlægge, hvad vi gør i Danmark.

Lone Dybkjær ville gerne vide, hvilke af de europæiske lande der havde de største fordele af, at man gennemførte forslaget.

Klima- og energiministeren bekræftede Pia Adelsteens opfattelse af situationen.

Klima- og energiministeren svarede Lone Dybkjær, at det vigtigste var den europæiske solidaritet, men de lande, der var blevet værst ramt af forsyningskrisen, var de øst- og centraleuropæiske lande.

Fuldmægtig Per Stockholm, Energistyrelsen, oplyste i anledning af Anne Grete Holmsgaards spørgsmål, at Energinet.dk har ansvaret for forsyningssikkerheden i Danmark, og det sker der ingen ændring i. Energinet.dk's forsyningssikkerhedsstrategi er baseret på, at man skal kunne opretholde forsyningen i 60 dage en normal vinter plus 3 dage med ekstremt koldt vejr. I de to situationer dækkes vi ved, at vi har to ledninger ude fra Nordsøen, som bringer gassen ind til Danmark. I tilfælde af at ledningen fra Thyrafeltet bryder sammen, kan man om dirigere gassen og samtidig trække på lagrene, så vi kan opretholde forsyningen til det danske marked. Den danske gas dækker 75-80 pct. af markedet. Der er tale om en tostrengt strategi. For det første skal man have forbedret infrastrukturen i Europa, sådan at man kan transportere gassen fra områder, hvor der er rigelige mængder, til områder, hvor der ikke er tilstrækkelige mængder. Derfor skal gassen i de vigtigste ledninger kunne strømme begge veje. For det andet skal man ikke have en så høj beskyttelsesgrad, fordi gassen skal kunne strække til i en længere periode i tilfælde af forsyningssvigt. At være beskyttet kunde i Danmark er noget, Energinet.dk tilbyder kunderne, og det indebærer, at gassen er uafbrydelig. Det betaler kunderne for, nemlig 8-10 øre pr. m³ gas. Der er ikke nogen begrænsning på, hvilke kunder der kan blive beskyttede kunder.

Med hensyn til det regionale samarbejde lægger forordningen op til, at man på regionalt niveau kan klare definitionen på N-1, og i et bilag til forordningens tekst er Danmark nævnt sammen med Sverige. Det er fordi Sverige er i den situation, at de er fuldstændig afhængige af leverancer fra Danmark. Sverige vil aldrig nogen sinde kunne opfylde N-1 kravet selv, så hvis Østersøledningen bliver afbrudt, står Sverige uden gas, men ved at man definerer N-1 regionalt, kan Sverige opfylde kravet. Ledningen fra Danmark til Sverige skal ikke have "reverse flow", da det ikke giver nogen mening, i og med at gassen kommer fra Danmark.

Pia Adelsteen spurgte, om der er en begrænsning på, hvor mange kunder der kan få denne afbrydelige gas, og om der er en definition af, hvilke kunder det kan være.

Som hun forstod svaret vedrørende de regionale anlæg, var Danmark og Sverige én region.

Anne Grete Holmsgaard sagde, at af samlenotatet fremgår det, at regionerne bliver udvidet. Europaudvalget kender ikke kompromisforslaget, så det må holde sig til, hvad det har fået forelagt mundtligt. Hun gentog sit spørgsmål om, hvorvidt man skal have større gaslagre, og hvad indbygning af "reverse flow" vil koste.

Lone Dybkjær spurgte, hvilke kunder der kan få den uafbrydelige gas.

Klima- og energiministeren gentog sin forsikring om, at der ikke er nogen konsekvenser for de danske forbrugere.

Fuldmægtig Per Stockholm sagde, at den tekst, der foreligger nu, opererer med 45 dage.

Med hensyn til den danske infrastruktur har ministeren godkendt en kompressorstation, så man kan indføre "reverse flow" på ledningen over den dansk-tyske grænse, og der er også overvejelser om at etablere en supplerende ledning fra grænsen, men de investeringer har intet med forordningen at gøre. De er en konsekvens af, at produktionen i Nordsøen er faldende.

Det vil være de store kunder såsom elværker og store industrivirksomheder, der kan få afbrudt gassen, mens de uafbrydelige kunder vil være de kunder, som ikke har noget alternativ, herunder husholdningskunder.

Pia Adelsteen fandt svarene meget betryggende. Hun forstod, at den udgift, der kommer i forbindelse med gasledningen til Tyskland, er noget, der var planlagt i forvejen. Forslaget medfører altså ingen ekstra omkostninger for de danske forbrugere. Derfor kan Dansk Folkeparti give tilslutning til forhandlingsoplægget.

Anne Grete Holmsgaard kunne efter det oplyste godt gå med til forhandlingsoplægget, men bad om, at man fremover sender et notat over, hvis der sker væsentlige ændringer med forslaget undervejs, som gør, at de indvendinger, der fremgår af samlenotatet, ikke længere foreligger.

Klima- og energiministeren tog opfordringen fra Anne Grete Holmsgaard til sig. I den konkrete sag havde hun forstået, at kompromiset først var indgået to dage før.

Den fungerende formand, Lone Dybkjær, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Enhedslisten havde ytret sig imod det.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3002 (miljø - klimadelen) den 15. marts 2010

Dagsordenspunkterne 1-4 for rådsmødet hører under Miljøministeriets ressort og blev forelagt af miljøministeren under punkt 8 på Europaudvalgets dagsorden.

Dagsordenspunkt 5 er fælles ressort mellem Miljøministeriet og Klima- og Energiministeriet og blev forelagt af klima- og energiministeren.

Dagsordenspunkterne 6 og 7 hører under Klima- og Energiministeriet og blev forelagt af klima- og energiministeren.

Klima- og energiministeren begyndte kl. 8 med at forelægge dette rådsmøde for Europaudvalget. Derefter forelagde hun dagsordenens punkt 2. På grund af gruppemøder afbrød man Europaudvalgets møde kl. 9.10-10.00 og fortsatte drøftelsen af punkt 2 til kl. 10.20, hvorefter klima- og energiministeren som ligestillingsminister forelagde punkt 4 på Europaudvalgets dagsorden, der drejer sig om ligestilling.

Klima- og energiministeren: Sagerne til rådsmødet den 15. marts 2010 forelægges til orientering. Den første sag drejer sig om grøn transport.

5. Meddelelse fra Kommissionen vedr. "EU's 2020-strategi"

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2010) 2020, KOM (2009) 0647

Rådsmøde 3002 – bilag 3 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0647 – bilag 6 (høringssvar af 13/1-10)

KOM (2009) 0647 – bilag 9 (henvendelse af 4/3-10 fra Folkebevægelsen mod EU)

EU-note (09) – E 16 (note om fremtidens EU af 4/12-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 272 (foreløbigt referat af Europaudvalgets møde 26/2-10, hvor sagen senest blev behandlet)

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 627, behandlet i EUU 12/2-10 under rådsmøde almindelige anliggender)

Klima- og energiministeren: Klima- og miljøaspekterne af EU2020-strategien er på miljørådsmødets dagsorden med henblik på udveksling af synspunkter. Jeg redegør nu for klimadelen.

I drøftelsen på rådsmødet vil jeg støtte, at EU2020-strategien har et klart fokus på at skabe fornyet vækst og beskæftigelse i EU gennem omstilling til en vidensbaseret, innovativ og grønnere økonomi.

EU er en ledende global aktør inden for klimadagsordenen, og med en befolkningsstørrelse på 500 mio. mennesker og en solid teknologibase har EU optimale betingelser for at høste gevinsterne ved et grønt indre marked. Målet er selvfølgelig øget vækst, innovation og beskæftigelse.

Jeg vil derfor på rådsmødet varmt støtte, at EU2020-strategien har klimadagsordenen som et fokuspunkt i forhold til udviklingen af vækst og beskæftigelse i EU. EU bør nemlig stræbe efter at blive det største "grønne indre marked" på den globale scene, hvor EU skal lægge sig i spidsen i forhold til konkurrencedygtig produktion og handel af grønne produkter og services. Vi skal se vækstpotentialet i at gøre det nemt for forbrugerne at foretage miljørigtige, men også effektive valg.

Jeg vil fremhæve, at EU2020-strategien skal sigte mod at indarbejde klimadagsordenen i alle relevante EU sektorpolitikker – dvs. forskning, transport, landbrug – og ikke mindst indarbejdes i EU budgettet, når vi kommer så langt. Ligeledes kunne man forestille sig, at man med EU2020-strategien lægger op til, at f.eks. strukturfondsmidler og andre lignende programmer understøtter EU's klimamål.

Per Clausen mente, man burde have to klare målsætninger: at løse miljø- og klimaproblemerne og at sikre beskæftigelsen. Men nu siger man blot, at man som målsætning har at få økonomisk vækst, og så skal man inddrage klimahensyn. Per Clausen spurgte derfor, om regeringen vil lægge pres på, så klimaproblemet bliver en selvstændig målsætning.

Kim Mortensen syntes, det var nogle pæne ord og nogle pæne målsætninger, der stod i 2020-strategien, ikke mindst på klimaområdet, men han syntes, det var meget svært at finde de konkrete initiativer, som landene skulle forpligte sig på. Derfor spurgte han, hvilke overvejelser regeringen gør sig med henblik på at få nogle mere forpligtende aftaler, specielt vedrørende beskæftigelsesperspektivet, grønne job og klimaet.

Lone Dybkjær mente godt, 2020-strategien kunne bruges som en motor for at trække væksten i den rigtige retning, men man bør konkretisere den. Derfor spurgte hun, om Danmark vil komme med et udspil, og om regeringen vil bruge 2020-strategien offensivt og aktivt. I den forbindelse henviste hun til en kronik, hun sammen med en kandidat til Europa-Parlamentet havde skrevet dagen før i Politiken.

Anne Grete Holmsgaard mente, 2020-strategien var fuld af pæne ord, men der er ingen konkret handling. Derfor spurgte hun, om man ville lave en hvidbog med konkrete tiltag – ikke mindst hvad angår energipolitikken, miljøpolitikken og klimapolitikken – sådan som man gjorde, dengang man gik i gang med det indre marked.

Klima- og energiministeren sagde helt overordnet, at hun mente, man var kommet væk fra det juletræ, som Lissabonstrategien var. Hun mente, det var godt, at man koncentrerede sig om 5 overordnede mål, som man skal navigere efter.

Hun bekræftede over for Per Clausen, at grøn vækst er et af de mål, vi navigerer efter. Det er vigtigt, at det mål gennemsyrrer samtlige politikområder.

Hun sagde til Lone Dybkjær, at hun ville opfatte det som sin rolle at få det grønne ind, når man f.eks. diskuterede forskningspolitik og uddannelse.

I svaret til Anne Grete Holmsgaard sagde klima- og energiministeren, at inden for energipolitikken skal målet selvfølgelig også udmøntes i noget konkret. Nu giver man energipolitikken et serviceeftersyn, og her ligger der en oplagt mulighed, så det vil være et arbejde, Danmark engagerer sig i.

Per Clausen spurgte, om den danske regering planlægger at komme med et udspil til, hvordan man kan konkretisere 2020-strategien, i stedet for blot at sige, at man hele tiden skal huske på klima og miljø. Måske kunne man hente inspiration fra det, socialdemokraternes europæiske formand, Poul Nyrup Rasmussen, havde spillet ud med.

Anne Grete Holmsgaard spurgte igen, hvornår der kommer et dansk udspil i relation til energipolitikken.

Klima- og energiministeren pegede på, at der på dette område er en balance mellem national kompetence og EU-kompetence. Energipolitikken skal have et serviceeftersyn, og vi forventer, at der vedtages en handlingsplan, som bl.a. omfatter energieffektivisering og elbiler. Danmark er kommet med et udspil, i forbindelse med at Kommissionen den 3. marts offentliggjorde sin meddelelse. Her sætter vi en tyk streg under grøn omstilling. Vi vil selvfølgelig også prøve at påvirke planerne. I den forbindelse vil vi arbejde sammen med Polen og Cypern. Det er vigtigt, at vi får planerne konkretiseret.

6. Forslag til forordning om fastsættelse af præstationsnormer for nye lette erhvervskøretøjer inden for Fællesskabets integrerede tilgang til nedbringelse af CO₂-emissioner fra lette erhvervskøretøjer

– *Politisk drøftelse*

KOM (2009) 0593

Rådsmøde 3002 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0593 – bilag 1 (grundnotat af 16/12-09)

Klima- og energiministeren: Formandskabet har sat EU-Kommissionens forslag til en forordning om CO₂-reduktioner fra lette erhvervskøretøjer på dagsordenen med henblik på en politisk drøftelse.

Forordningen er bygget op på samme måde som den forordning, der blev vedtaget for CO₂-emissioner fra varebiler i december 2008. Det betyder, at der sættes et loft for den gennemsnitlige CO₂-udledning fra varebiler på 175 gram CO₂ per km, hvor loftet for den enkelte varebil gøres afhængigt af dens vægt. Overskrides loftet, skal der betales en bøde per gram, som loftet er overskredet.

Ordnningen indfases løbende, således at det først er fra 2016, at alle nyproducerede varebiler er omfattet af forordningen. Samtidig indeholder forslaget en indfasning af bødestørrelsen frem mod 2019, hvor fabrikkerne skal betale 120 euro pr. gram, den samlede bilpark overskrider emissionsloftet.

Forordningen indeholder også en langsigtet målsætning om, at varebilernes gennemsnitlige emissioner skal nedbringes til 135 gram CO₂ per km fra 2020.

Forhandlingsbilledet minder meget om det, vi oplevede under forhandlingerne med CO₂-forordningen for personbiler. Der er igen en større gruppe af lande med meget store interesser i sagen på grund af deres bilproduktion, der forsøger at gøre forslaget mere lempeligt. Indtrykket fra de indledende forhandlinger er, at det især bliver det langsigtede mål, der kommer under pres.

Fra dansk side er vi overordnet godt tilfredse med forslaget. Opgaven fra dansk side er at støtte, at vi lander på en model, der ligger så tæt op ad EU-Kommissionens forslag som muligt. Vi kunne dog bl.a. godt tænke os at få undersøgt, om en hurtigere indfasning af det kortsigtede mål er mulig, da det jo øger sandsynligheden for at nå det langsigtede mål.

Anne Grete Holmsgaard synes, det var vigtigt at fremrykke de forskellige deadlines, idet hun henviste til, at det ikke gik så forfærdeligt godt med hensyn til personbiler.

7. Vedtagelse af rådskonklusioner: Opfølgning af klima konferencen i København COP15

- *Eventuel vedtagelse af rådskonklusioner*
  - Rådsmøde 3002 – bilag 2 (sammenfatning side 8)
  - EUU alm. del (09) – bilag 256 (brev fra Kommissionens formand vedr. arbejdet med klimaforhandlingerne efter COP15)

Klima- og energiministeren: Så går vi til COP'en.

Her forelægger jeg forslaget til miljørådskonklusioner om EU's opfølgning på Copenhagen Accord til orientering.

Et vigtigt signal fra de to EU-miljøministermøder, jeg har deltaget i siden COP15, er, at EU fortsat skal vise lederskab i de internationale forhandlinger. Det budskab fremhæves i rådskonklusionerne.

For at forberede EU på dette er vi nu i gang med at analysere, hvordan EU kan drive udmøntningen af accorden, hvilket afspejler sig i udkast til konklusioner.

Jeg tror dog ikke, vi skal forvente endelige og markante positioner fra EU i marts, men indstille os på, at der vil være en proces, der vil fortsætte i løbet af foråret, der konkretiserer EU's position forud for COP16.

Regeringen støtter konklusionerne, der helt overordnet har en god balance. Vi lægger vægt på, at EU ser Copenhagen Accord som et skridt videre i de internationale forhandlinger mod en global juridisk bindende post 2012 aftale. Det er dog stadig for tidligt at sige, hvor langt vi kan nå i Mexico.

Konklusionerne lægger også på op til, at Kommissionen skal udarbejde en konsekvensanalyse af EU's overgang til en 30 pct. målsætning.

Ligeledes skal Kommissionen, i forhold til at nå 2 graders målsætningen, udarbejde en analyse af:

- Tilstrækkeligheden af annekst I landenes reduktionsmål for 2020.
- Tilstrækkeligheden af udviklingslandenes bud på nationale aktioner, som de har indmeldt til Copenhagen Accord.

EU har fortsat sine eksisterende positioner som baggrund for forhandlingerne, ligesom regeringen lægger vægt på, at EU vil være forberedt på diskussionen om fast start finansiering til junimødet.

Afsluttende vil jeg nævne, at opfølgningen på Copenhagen Accord i høj grad vil ske gennem de videre forhandlinger i arbejdsgrupperne. Der afholdes som bekendt et såkaldt uformelt møde i Bonn i arbejdsgrupperne fra den 9. til den 11. april for netop at få afklaret det kommende arbejde i de to forhandlingsspor frem til Cancun.

Per Clausen syntes, det var rart at høre, at det stadig væk var regeringens og EU's politik at gå efter en juridisk bindende aftale, men hvornår kan det ske? Han forstod, at EU's klimakommissær havde sagt, at det var usandsynligt, at der kom en juridisk bindende aftale i Mexico, og derfor er det urealistisk. Han

mente, der var brug for en opstramning, og spurgte, hvad Danmarks holdning er.

Kim Mortensen henviste til, at det danske synspunkt hele tiden havde været, at man skulle nå til en juridisk bindende global klimaafnate i Mexico, og spurgte derfor, hvordan regeringen forholdt sig til klimakommissærens udtalelse om, at det er urealistisk.

Han mindede om de diskussioner, man havde haft om, at der skulle være tale om nye og additionelle midler, og spurgte, om der ville komme en dansk udmelding herom.

Han mente, de fleste var enige om, at med den afdæmpning af økonomien, den økonomiske krise havde medført, ville EU kunne opfylde målsætningen om en 20 pct. reduktion af CO₂-udsplippet uden at gøre noget, og spurgte derfor, hvordan regeringen stillede sig til allerede nu at hæve målsætningen til 30 pct.

Anne Grete Holmsgaard ville gerne havde bekræftet, at Danmark stadig går ind for, at vi kører i FN-sporet, og at vi går efter den juridiske forpligtende aftale.

Hun pegede på, at i Danmark er der efter konvergensprogrammet på det korte sigt ikke længere er tale om nye og additionelle midler, idet man har skåret ulandsbistanden ned.

I Københavnsaftalen står der, at man med hensyn til den langsigtede finansiering arbejder for 100 mia. dollars. Hun gik ud fra, at Danmark fortsat mener, det skal være 100 mia. euro, som der oprindeligt var tale om. Hun ville i øvrigt gerne vide, hvordan man regnede det ud, idet hun pegede på, at nogle talte om, at man skulle regne den private finansiering og køb af kvoter med, og så blev beløbet helt usikkert.

Hun gik naturligvis ind for, at man går op til de 30 pct. nu, idet de 20 pct. kommer af sig selv.

Klima- og energiministeren sagde til Per Clausen og de øvrige ordførere, at det, Danmark går efter, er en juridisk bindende aftale. Om det så kan lykkes i Mexico, er op til parterne. Klima- og energiministeren mente, det var for tidligt at kaste håndklædet i ringen på nuværende tidspunkt. Vi vil kæmpe hele vejen frem til målstregen.

Additionalitet er ikke nogen eksakt videnskab. I praksis er det vel sådan, at klimatilpasning og fattigdomsbekæmpelse vanskeligt kan skilles ad, men overlapper og understøtter hinanden. Hvordan det mere specifikt opgøres på EU-plan, hvornår der er tale om additionalitet, er man ikke nået til i diskussionerne endnu, sagde klima- og energiministeren til Anne Grete Holmsgaard.

Med hensyn til at gå fra en nedskæring på 20 pct. til en nedskæring på 30 pct. sagde klima- og energiministeren til Kim Mortensen og Anne Grete Holmsgaard, at Danmark hele tiden har presset på, og fortsat vil gøre dette, når vi kommer frem til analysedelen. EU's politik på det område er uændret.

Klima- og energiministeren bekræftede over for Anne Grete Holmsgaard, at Danmark arbejder på FN-sporet. Det var også den helt klare konklusion på det bureaukmøde i Bonn, som hun var formand for. Klima- og energiministeren

tilføjede, at man også ville benytte sig af instrumenter som Grønlandsdialogen, og at man ikke kan sidde med 192 lande i ét lokale og blive enige om noget, men man må gøre det på en transparent måde.

Per Clausen forstod, at man ikke mere taler om additionelle midler, men siger, at der ikke er tale om en eksakt videnskab. Man kan definere additionelle midler på to måder. Enten at man ikke bruger midler, der i forvejen er afsat til ulandshjælp, som et led i at betale for klimaændringer. Det er den bløde måde. Eller man kan sige, at man udover at levere det, vi lovede i klimabistand, også skal levere, hvad den vestlige verden har lovet i ulandshjælp. Han kunne acceptere, at man brugte den første definition, men forstod, at det nu er den officielle danske politik, at det er lidt lige meget.

Per Clausen forstod, at Danmark ikke ville kaste håndklædet i ringen på nuværende tidspunkt, men det har klimakommissæren gjort. Han havde svært ved at forestille sig, at der var mange i EU, som ville være mere ambitiøse end klimakommissæren.

Lone Dybkjær var lidt rystet over klima- og energiministerens måde at angribe sagen på, når hun sagde, at additionalitet ikke er en eksakt videnskab. Lone Dybkjær henviste til, at statsministeren helt præcist havde sagt til Europaudvalget, at Danmark yder 0,83 pct. af BNP plus noget mere i klimabistand. Det er han imidlertid løbet fra i forbindelse med konvergensplanen.

Kim Mortensen erklærede sig enig med Lone Dybkjær og henviste til historikken, hvor man på COP-mødet på Bali skrev i konklusionerne, at der skulle være tale om additionelle midler. Derefter var man gået over til blot at henvise til tidligere konklusioner, og nu siger klima- og energiministeren, at additionalitet ikke er en eksakt videnskab. Derfor opfordrede han klima- og energiministeren til at sige, at det stadig væk er Danmarks holdning, at der skal være tale om additionelle midler, og at arbejde for, at det skrives ind i konklusionerne i EU-papirerne.

Anne Grete Holmsgaard betegnede det som fusk med regnskabet at tale om, at man også kan lave klimaindsatser inden for ulandspolitikken. Hun spurgte, hvordan Danmark vil slås for, at der bliver tale om ekstra midler. Det giver et skår i troværdigheden, når vi i Danmark i forbindelse med konvergensprogrammet kommer ud for et fald i ulandsbistanden.

Hun mente ikke, hun havde fået svar på, hvad Danmark går ind for med hensyn til den langsigtede finansiering, og hun havde heller ikke fået svar på, hvad der skal tælles med.

I relation til nedsættelsen af CO₂-udslippet pegede hun igen på, at det ikke koster mere at gå til 30 pct. nu uden betingelser, end det gjorde at gå til 20 pct., dengang man fastlagde den målsætning.

Klima- og energiministeren henviste med hensyn til de nye og additionelle midler til, at det aldrig på EU-plan var blevet defineret, hvad der forstås ved additionelle midler. Hun pointerede, at Danmark er blandt de 5 lande i verden, der yder den bistand, FN anbefaler, nemlig 0,7 pct. af BNP, og at Danmark i kroner og ører vil fastholde sin ulandsbistand i årene frem. På længere sigt vil

vi sikre, at der bruges 0,8 pct. Med hensyn til opstartfinansieringen vil vi yde 1,2 mio. kr. i perioden 2010-2012, der finansieres af den særlige klimapulje.

Klima- og energiministeren vedgik, at klimakommissæren var kommet med et udsagn, men det er nu engang stats- og regeringscheferne, der fastlægger EU's politik, og EU's målsætning er den samme som den danske regerings, nemlig at man går efter en juridisk bindende aftale. Hun tilføjede, at man selvfølgelig godt kan have den overvejelse, at vi på en måde står i et dilemma, idet vi lagde meget vægt på, at der skulle opnås en juridisk bindende aftale i København – hvilket som bekendt ikke lykkedes – og hvordan vil det så gå, hvis vi lægger meget kraftigt op til, at det skal ske i Mexico, og det så ikke sker? Men som nævnt mente hun ikke, man skulle smide håndklædet i ringen på nuværende tidspunkt.

Det er endnu ikke konkretiseret, hvordan det med de 100 mia. dollars eller euro skal skrives ind.

I svaret til Anne Grete Holmsgaard vedrørende de 20, respektive 30 pct. henviste klima- og energiministeren til, at Kommissionen netop er blevet bedt om at lave en analyse af, hvad det vil koste. Den analyse vil man sandsynligvis få en drøftelse af på rådsmødet i juni.

Per Clausen måtte forstå svaret sådan, at klimakommissæren åbenbart ikke udtalte sig på EU's vegne.

Udviklingslandene ved nu, at der ikke kommer additionelle midler, og at det er ganske usikkert, hvor mange penge der kommer. Derfor vil udlandene ikke acceptere en ny aftale i Mexico.

Lone Dybkjær troede, den nye klimakommissær havde begået den fejl at tro, at hun kunne udtale sig i Danmark, uden at det blev taget som et udtryk for EU's mening.

Med hensyn til de additionelle midler mente hun, statsministerens udsagn om de 0,83 pct. af BNP var krystalklart. Han havde også sagt, at vi ikke kan sige, at de andre lande ikke kan siges at yde additionelle midler, før de er nået op på de 0,7 pct., som er FN-målsætningen, for nogle af landene yder i øjeblikket kun 0,34 pct. Det, vi skal vurdere, er, om Danmark yder noget oven i de 0,83 pct. af BNP, som selvfølgelig kan være et faldende beløb i kroner, hvis BNP går ned.

Anne Grete Holmsgaard henviste til, at finansministeren havde sagt, at man ville lave to separate regnskaber for ulandshjælpen og klimabistanden.

Klima- og energiministeren gentog, at regeringen har sagt, at den vil bruge 1,2 mia. kr. i perioden 2010-2012, som bliver finansieret af den særlige klimapulje.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3000 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse - ligestillingsdelen) den 8.-9. marts 2010

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde klima- og energiminister og minister for ligestilling Lykke Friis som ligestillingsminister dagsordenens punkt 2f og 4.

Ligestillingsministeren: Under dette dagsordenspunkt vil jeg forelægge to sager. Jeg skal gøre det så kort som muligt, men det er jo vigtige punkter, da de drejer sig om ligestilling. Det går jeg ud fra, at formanden er enig i, og det gælder vist alle rundt om bordet her.

2 f) Rapport vedr. status for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010

– *Præsentation ved Kommissionen*

KOM (2009) 0694

Rådsmøde 3000 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Ligestillingsministeren: Som punkt 2f på dagsordenen præsenterer Kommissionen sin ligestillingsrapport 2010.

I rapporten oplyser Kommissionen blandt andet, at den vil vedtage en ligestillingsstrategi som en opfølgning på den nuværende køreplan, den såkaldte roadmap.

Lissabonstrategien skal opdateres og ligestilling fastholdes i EU's 2020-strategi. 2010 er desuden også et centralt år i form af opfølgningen på verdenskvindekonferencen i 1995 – Beijing+15.

Rapporten fremhæver en række udfordringer på forskellige ligestillingsområder, men også en række resultater vedrørende lovgivning, herunder rådskonklusion om ligestillingens betydning for økonomisk vækst samt rammebeslutning om bekæmpelse af menneskehandel.

Kommissionen understreger i sin rapport, at ligestillingspolitikker må anses som en del af løsningen på den økonomiske krise

Til slut nævner Kommissionen, at kønsaspektet skal styrkes i alle dele af Lissabonstrategien. Desuden anmodes Rådet om at henstille til medlemsstaterne, at landene tager de udfordringer op, som rapporten nævner.

Ligestilling mellem kvinder og mænd er en grundlæggende værdi i Danmark. Kommissionens rapport afspejler de samme værdier i EU.

Jeg synes, at Kommissionen præsenterer mange vigtige punkter i sin ligestillingsrapport for 2010. Danmark vil også i fremtiden arbejde for ligestilling mellem kvinder og mænd, nationalt og i EU-sammenhæng.

Lone Dybkjær ville ikke på dette udvalgsmøde tage den helt store debat om ligestilling, men ligestillingsministeren tager ikke fejl, når hun mener, udvalgets medlemmer interesserer sig meget for ligestilling. Hun tilføjede, at det, der foregår i EU på ligestillingsområdet, er meget interessant. Hun opfordrede ministeren, som ikke er ny som minister, men er ny som ligestillingsminister, til på et tidspunkt

at indkalde ligestillingsordførerne og andre interesserede – gerne nogle mænd – til en diskussion om, hvad der foregår på ligestillingsområdet i EU, og hvordan man kan udvikle det. Lone Dybkjær mente, EU på mange punkter har været drivende, når det gælder ligestilling. I den forbindelse pegede hun på Lissabonstrategien, hvor man havde sat en målsætning for kvinderne på arbejdsmarkedet. Det havde man i hvert fald brug for i andre lande.

Pia Adelsteen tilsluttede sig den opfordring, Lone Dybkjær kom med, idet hun tilføjede, at hun også var ligestillingsordfører.

Ligestillingsministeren var enig i, at når man taler om ligestilling, skal man ikke kun se på, hvordan det står til i Danmark, men også på, hvad der sker i Europa. Derfor ville hun gerne invitere til et møde som det, Lone Dybkjær foreslog. Hun mente, EU har været en løftestang, når det gælder ligestilling. Hun tilføjede, at det kunne være fint, hvis man kunne få nogle mænd til at interessere sig for ligestillingsdebatten. Hun opfattede sig som ligestillingsminister for begge køn og ville arbejde for ligestilling – ikke for en ligelig fordeling.

4. Rådskonklusioner om vold mod kvinder

- *Vedtagelse af rådskonklusioner*
- *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3000 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Ligestillingsministeren: Som punkt 4 på dagsordenen skal der vedtages en rådskonklusion om bekæmpelse af vold mod kvinder. Jeg forelægger sagen til orientering for udvalget.

Vi har her i Danmark styrket indsatsen mod vold i hjemmet. Vi har med støtte fra satspuljepartierne gennemført to nationale handlingsplaner med en lang række konkrete initiativer. Og allerede tilbage i 2002 udviklede vi sammen det daværende spanske EU-formandskab indikatorer om vold mod kvinder. På baggrund af indikatorerne har vi faktisk kunnet påvise et fald i antallet af kvinder, der udsættes for partnervold.

Det spanske formandskab har også under deres nuværende formandskab valgt at sætte fokus på bekæmpelse af vold mod kvinder og har fremlagt en rådskonklusion på dette område.

I rådskonklusionen lægges der op til erfaringsudveksling og koordinering af indsatsen mod vold mod kvinder. Det spanske formandskab foreslår blandt andet, at medlemslandene kan oprette en fælles hotline for voldsramte kvinder. Telefonnummeret kan så i alle lande starte med 116.

Desuden forpligter rådskonklusionen Kommissionen til at etablere et europæisk observatorium om vold mod kvinder.

Der er generelt opbakning fra alle landene, og fra dansk side støtter vi naturligvis også bekæmpelsen af vold mod kvinder. Jeg agter derfor at støtte rådskonklusionen og dermed sikre, at vi også fortsat arbejder målrettet med bekæmpelse af vold mod kvinder på EU-niveau.

Pia Adelsteen syntes, det var fint, at man lavede en erfaringsudveksling om vold mod kvinder, og at man lavede en fælles hotline, hvor voldsramte kvinder kan henvende sig.

Hun spurgte, hvilke opgaver det fælles observatorium egentlig skulle have. Hun vidste, at mange af de kvinder, der i Danmark befandt sig på kvindecentrene, var muslimske kvinder, som blev udsat for vold, og spurgte, om det er sådan noget, man vil observere.

Ligestillingsministeren forstod det på den måde, at observatoriets opgave var at indsamle eksempler på "best practice" og etablere en fælles værktøjskasse. Det gælder selvfølgelig hele vejen rundt, uanset hvem der måtte komme ud for den forfærdelige begivenhed, det er et blive udsat for vold.

FO Punkt 5. Rådsmøde nr. 3003 (økonomi og finans) den 16. marts 2010

Dagsordenspunkt 1 henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 2 henhører under Skatteministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 3, 4a, 4c og 5 henhører under Finansministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 4b hører under både Finansministeriets og Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af finansministeren.

Finansministeren: Sagen om alternative investeringsenheder forelægges Europaudvalget til forhandlingsoplæg, mens de øvrige sager forelægges til orientering.

Jeg kan i øvrigt henvise til de aktuelle notater for sagernes nærmere indhold.

FO 1. Alternative investeringsenheder

– *Generel indstilling*

KOM (2009) 0207

Rådsmøde 3003 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0207 – bilag 7 (notat af 29/1-10 om status på forhandlingerne)

KOM (2009) 0207 – bilag 5 (revideret grundnotat af 24/6-09 – høringssvar)

KOM (2009) 0207 – bilag 1 (Poul Nyrup Rasmussens brev til Barroso om direktivforslaget)

KOM (2009) 0207 – svar på spørgsmål 1

KOM (2009) 0207 – svar på spørgsmål 2

KOM (2009) 0207 – svar på spørgsmål 3

EUU alm. del (072) – bilag 373 (beretning nr. 3 af 30/5-08 om kapital- og hedgefonde)

EUU alm. del (08) – bilag 89 (beretning nr. 1 af 14/11-08 om åbenhed og ansvarlighed på kapitalmarkederne)

EU-note (08) – E 49 (notat af 18/5-09 fra den økonomiske konsulent)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 451 (side 1238, åbent samråd i EUU 20/5-09 om kapital- og hedgefonde)

Side 1678 (lukket samråd i EUU 2/10-09)

Finansministeren: På det kommende Økofin ventes en generel drøftelse af direktivforslaget om regulering af forvaltere af alternative investeringsfonde, herunder kapital- og hedgefonde.

Forslaget om fælles EU-lovgivning for forvaltere af alternative investeringsfonde vil:

21. Europaudvalgmøde 5/3-10

- forbedre overvågning af risici på de finansielle markeder,
- forbedre investorbekyttelse,
- forbedre markedets effektivitet og integritet, og
- øge gennemsigtigheden i situationer, hvor kapitalfonde opnår kontrol med eksisterende virksomheder.

Forslaget vurderes at tilgodese en række af ønskerne i det danske indspil om åbenhed og ansvarlighed på kapitalmarkederne. Lad mig især fremhæve seks elementer:

For det første introduceres en fælles EU-regulering på et væsentligt område, hvor der i dag ikke eksisterer fælles regler.

For det andet indføres registrering af alle forvaltere, der markedsfører fonde i EU. Først når en EU-forvalter med EU-fonde er godkendt i et EU-land, kan forvalteren operere i andre EU-lande.

For det tredje er der krav til forvaltere om at informere investorer og myndigheder om en række faktorer, herunder investeringsstrategi, gældseksponering – dvs. gearing – gebyrer, historiske resultater, værdiansættelsesmetoder og aflønning.

For det fjerde indføres organisatoriske og adfærdsmæssige krav til forvalteren i form af minimumskrav for kapital, krav til effektiv risikostyring, krav til forvalterens aflønningspolitik og krav om en politik for at begrænse interessekonflikter mellem forvalteren og investorerne.

For det femte vil tilsynsmyndighederne i forvalterens hjemland føre tilsyn med reglernes overholdelse.

For det sjette kan myndighederne i særlige tilfælde sætte grænser for fondenes gældsætning.

Lad mig uddybe to elementer, der har haft særlig interesse i danske øjne: hvem forslaget berører og oplysningskrav i forbindelse med virksomhedsovertagelser.

Først vedrørende anvendelsesområdet.

Alle forvalterne er – som foreslået i det danske indspil – uanset størrelse omfattet af forslaget. Medlemslande kan dog vælge at tillade en forvalter, hvis samlede forvaltede aktiver er under en vis grænse, at opfylde færre betingelser. Anvender forvalteren denne mulighed, kan han imidlertid kun agere i det pågældende medlemsland. Hvis forvalteren vil operere i andre medlemslande, skal alle krav opfyldes.

Forslaget regulerer forvalterne, men lad mig slå fast, at fonde ikke kan omgå regulering ved ikke at have en forvalter. For i det tilfælde vil fonden selv være omfattet af direktivets krav til forvalteren.

Der gælder særlige regler for fonde og forvaltere fra lande uden for EU. Udover at skulle opfylde krav, der er ækvivalente med direktivet, for at kunne markedsføre sig i et medlemsland, skal der også være passende samarbejdsaftaler med det pågældende tredjeland. Fonde og forvaltere fra tredjelandslande skal godkendes i hvert EU-land, de ønsker at markedsføre sig i. De får altså ikke med det foreliggende forslag adgang til alle EU-lande via godkendelse i et EU-land – det såkaldte EU-pas.

Vedrørende virksomhedsovertagelser er der i direktivet indført en række oplysningskrav vedrørende overtagelse af unoterede virksomheder og ét specifikt oplysningskrav vedrørende fondes overtagelse af børsnoterede virksomheder. Derudover gælder bestemmelserne fra EU's overtagelsesdirektiv samt eventuelle yderligere nationale bestemmelser vedrørende virksomhedsovertagelser.

Regeringen har lagt mange kræfter i at få direktivets oplysningskrav vedrørende virksomhedsovertagelser gjort så ambitiøse som muligt, men vi må konstatere, at der ikke er opbakning blandt de øvrige lande til at gå længere end det nuværende forslag.

Regeringen har aktivt arbejdet for at sikre, at Danmark også fortsat kan have mere vidtgående regler nationalt i forbindelse med virksomhedsovertagelser end de krav, der indgår i direktivet. Det er lykkedes, og det lægger regeringen afgørende vægt på at kunne opretholde.

Regeringen finder, at direktivet er et vigtigt skridt i den rigtige retning. Direktivforslaget afspejler også en række danske synspunkter på linje med det danske indspil som følge af dels det store og konstruktive arbejde, der er lagt i at påvirke kompromisset og dels en lydhørhed fra især det spanske formandskab. Man skal gøre sig klart, at der er andre lande, der helst ser et mindre ambitiøst forslag.

FO Regeringen støtter kompromisforslaget og vil i de videre forhandlinger fortsat arbejde for at fremme holdningerne i det danske indspil.

Kim Mortensen henviste til den beretning om reguleringen af kapitalfonde, som Europaudvalget havde afgivet. Han erkendte, at der blandt de 27 lande kunne være nogle, der havde andre synspunkter, men i det oplæg, der ligger her, mente han, vi var nået et langt stykke ad vejen. Socialdemokraterne havde lagt megen vægt på, at det danske indspil var præget af krav til åbenhed og til regulering af kapitalfonde, og Kim Mortensen kunne godt have ønsket sig, at der var sket en større imødekommelse af de danske synspunkter, f.eks. når det handlede om hyppig afrapportering til Kommissionen, ligesom han godt kunne have ønsket sig, at der havde været en bedre adgang til data, og at tilsynsmyndighederne havde fået bedre redskaber. Baggrunden for, at udvalget kom med det danske indspil, var, at man mente, den manglende regulering bar en vis del af ansvaret for den økonomiske krise. På denne baggrund spurgte Kim Mortensen, hvordan regeringen forventede at fortsætte arbejdet for at få styrket åbenheden og reguleringen i det direktivforslag, der nu foreligger.

Med hensyn til tærskelværdierne er der en delvis imødekommelse af de danske krav. Der er dog den undtagelse, at der er mulighed for at lave nationale minimumsgrænser. Han spurgte, om det giver mulighed for at opdele sig i mindre enheder og dermed omgå reglerne om åbenhed.

I forhold til aflønningen har vi i det danske indspil lagt vægt på, at der ikke var en mulighed for aktieoptioner i forbindelse med overdragelse, som kunne være medvirkende til salget. Derfor rejste han spørgsmålet, hvordan man undgår, at der kommer sådanne eksempler.

Pia Adelsteen henviste til, at der i samlenotatet står om tredjelande, at "der skal etableres passende samarbejdsaftaler mellem det medlemsland, hvor forvalter ønsker at markedsføre sin investeringsenhed, og tilsynsmyndigheden i det tredjeland, hvor forvalter er etableret." Hun kunne godt tænke sig at få defineret ordet "passende".

Kristian Jensen læste notatet sådan, at de danske ønsker i høj grad var imødekommet. Han ville gerne have finansministeren til at sige noget om det politiske spændingsfelt, som kunne trække forslaget væk fra de danske ønsker.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om der sættes en øvre grænse for gæld-sætningen, således som man kan gøre i de enkelte lande. Hun mente, bestemmelsen var formuleret meget vagt.

Finansministeren indledte besvarelsen med at sige, at der har været et omfattende dansk indspil i denne diskussion, og at det spanske formandskab under forhandlingerne har strakt sig meget langt for at sikre, at Danmark kan støtte formandskabets forslag, selv om vi i flere situationer har stået meget alene med vore synspunkter. Da forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal, kommer resultatet til at afhænge af, hvordan indstillingen er i de forskellige lande. Der er en række lande, som er mindre ambitiøse, og der er lande, der er lodret imod. Vor vurdering er, at på en række punkter har vi fået opfyldt vore ønsker, på en række punkter er vi imødekommet på anden vis, men der er også en række punkter, hvor vore synspunkter ikke er medtaget. Med hensyn til overdragelser har vi fået en bestemmelse ind om, at vi nationalt kan bevare vore regler. Det er begrundelsen for, at vi overordnet siger, at vi anbefaler at stemme for direktivforslaget. Nogle af de ting, vi ikke har fået igennem i dette direktiv, hører faktisk hjemme i andre direktiver.

Når vi ser, hvad det samlede resultat bliver, og når vi kender resultatet af forhandlingerne mellem Rådet og Parlamentet, så gør vi status, og så arbejder vi videre, idet der jo er tale om en proces, der løber videre. Hvis vi stemmer nej til forslaget, risikerer vi, at de gevinster, som Danmark har fået ind i forslaget, ryger ud, for der vil være stærke kræfter, der trækker den anden vej. I yderste konsekvens risikerer vi at miste en mulighed for at fastholde eksisterende lovgivning med hensyn til overdragelser.

Afdelingschef Steen Lohmann Poulsen, Finansministeriet, opfattede spørgsmålet fra Kim Mortensen vedrørende tærskelværdier sådan, at Kim Mortensen spurgte, om direktivet kunne undgås ved, at man splittede en stor forvalter op i nogle mindre forvaltere. Måske kunne man i teorien gøre det, men han mente, det var hypotetisk. For det første gælder tærskelværdien forvalterens samlede portefølje, så hvis en forvalter administrerer en række små fonde, er det summen af de små fonde, der er afgørende. For det andet skal man være opmærksom på, at hvis en forvalter splitter sig op i mange små enheder, skal hver enkelt forvalter opfylde oplysningskravene, hvilket der vil være en række omkostninger forbundet med. For det tredje vil de nationale tilsyn have adgang til at gribe ind over for omgåelser. For det fjerde kan landene, eksempelvis Danmark, vælge at fastsætte samme høje krav til forval-

terne uanset størrelse. Derfor er det set i et dansk perspektiv fuldstændig umuligt at omgå direktivet ved at splitte sig op.

Med hensyn til aflønning kommer der de samme regler ind i direktivet, som findes i andre dele af den finansielle regulering, f.eks. i kapitalkravsdirektivet, som ligger på linje med de retningslinjer, som Kommissionen har udstedt.

Afdelingschef Steen Lohmann Poulsen svarede Pia Adelsteen, at "passende" betød, at en sådan samarbejdsaftale skal være i overensstemmelse med almindeligt etablerede internationale standarder for samarbejde mellem tilsyn. Der vil efterfølgende blive udarbejdet retningslinjer for, hvordan et sådant samarbejde skal foregå. Man skal være opmærksom på, at det land, hvor en tredjelandsfond markedsfører sig, vil have et meget klart incitament til at sikre sig de tilstrækkelige oplysninger fra tredjelandets myndigheder.

Med hensyn til en øvre grænse for gælden sagde afdelingschef Steen Lohmann Poulsen til Anne Grete Holmsgaard, at hvis de nationale tilsynsmyndigheder vurderer, at en fonds gældsætning indebærer en risiko for ustabilitet, kan de gribe ind. Grunden til, at der ikke er sat konkrete beløbsgrænser på gældsætningen, er, at fondene jo ikke er homogene størrelser. Derfor overlader man det til tilsynsmyndighederne på baggrund af deres erfaringer og deres samarbejde med konkrete fonde at vurdere, om gældsætningsniveauet i fondene er forsvarligt.

Kim Mortensen pegede på, at man i stedet for at fastsætte regler for fondenes gældsætning kunne lave regler, der skaber den nødvendige åbenhed, f.eks. gennem krav om månedlige indberetninger og krav om, at der skal være adgang til rådata med hensyn til aflønningsstruktur og gebyrstruktur. Det fremgår ikke umiddelbart af udkastet til direktivforslaget, men det kunne være nærliggende, at Danmark arbejdede for noget sådant.

Afdelingschef Steen Lohmann Poulsen svarede Kim Mortensen, at der i kompromisforslaget ligger et krav om åbenhed i den forstand, at fondene skal registreres, de skal rapportere om aflønning af bestyrelse og direktion, og de skal rapportere om andre ting. Så tilsynsmyndighederne vil have relativt meget styr på, hvad fondene foretager sig.

Kim Mortensen bad om, at Europaudvalget fik oversendt svaret vedrørende mulighederne for opsplitting.

I anledning af Kristian Jensens ønske om at høre noget om, hvad der kunne gøre, at udviklingen i forhandlingerne gik i en retning, Danmark ikke brød sig om, gjorde Kim Mortensen opmærksom på, at der jo er tale om en politisk proces. Socialdemokraterne vil godt støtte forhandlingsoplægget, men man ville gerne have tilsagn om, at regeringen fortsat ville søge at fremme de danske holdninger og prøve at påvirke kompromisforslaget i den rigtige retning, eksempelvis vedrørende gældsætning. I den forbindelse pegede han på, at det var svagere, et landene kunne lave grænser.

NOT **Finansministeren** lovede at oversende det notat, Kim Mortensen bad om.

Finansministeren ville gerne give det tilsagn, Kim Mortensen efterlyste. Grunden til, at vi anbefaler at stemme ja, er, at der er en række lande, der synes, at det, der ligger på bordet nu, er alt for vidtgående, og hvis Danmark skulle

21. Europaudvalgsmøde 5/3-10

springe fra, ville de få en kærkommen anledning til at rulle kompromisforslaget tilbage. Vi betragter det som et første og vigtigt skridt, men processen stopper ikke her. Vi kan måske gøre status, når vi ser, hvad Rådet og Parlamentet når frem til.

Anne Grete Holmsgaard sagde, at hun ville sætte pris på, at man fik en diskussion i Europaudvalget, inden den endelige beslutning skulle træffes.

Den fungerende formand, Anne Grete Holmsgaard, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

2. Skat - Momsfaktura

– *Generel indstilling*

KOM (2009) 0021

Rådsmøde 3003 – bilag 2 (samlenotat side 20)

KOM (2009) 0021 – bilag 2 (grundnotat af 31/3-09)

Finansministeren: Kommissionen har fremsat forslag om at ændre momsdirektivets regler om momsfaktura. Forslaget indebærer en forenkling og harmonisering af reglerne og skal således lette de administrative byrder for erhvervslivet i EU.

Det er især forslaget modernisering og forenkling af elektronisk faktura – den såkaldte e-faktura – der har et stort potentiale i forhold til at lette de administrative byrder. Kommissionen skønner, at dette delforslag potentielt vil kunne lempe de administrative byrder for erhvervslivet i EU med i størrelsesordenen 18 mia. euro årligt.

På baggrund af formandskabets seneste kompromisforslag udestår der fortsat at opnå enighed om nogle delelementer i sagen. Det drejer sig bl.a. om tidspunktet for momspligtens indtræden, hvor regeringen – af hensyn til at lette de administrative byrder – arbejder for et årligt tidspunkt for momspligtens indtræden frem for formandskabets forslag om et månedligt tidspunkt for momspligtens indtræden.

Et andet udestående vedrører såkaldte lovvalgsregler for udstedelse af fakturaer – dvs. de regler der fastsætter, hvilket lands regler der skal anvendes i forbindelse med fakturaer ved grænseoverskridende handel. Kompromisforslaget indebærer en hovedregel om, at det er reglerne i det land, hvor leverancen finder sted, der skal anvendes ved udstedelse af fakturaer. Regeringen støtter en foreslået mulighed for at anvende undtagelsesbestemmelser, så det i visse tilfælde bliver virksomhedens hjemlands regler, der skal være gældende. Herved undgås, at virksomhederne ellers skal anvende op til 27 landes fakturaregler.

I forhold til momsfrigitagne ydelser har formandskabet foreslået, at kun finansielle ydelser og forsikringsydelser bliver undtaget fra pligten til at udstede momsfaktura. Regeringen arbejder for at videreføre de gældende regler, som indebærer, at alle momsfrigitagne ydelser er undtaget fra pligten til at udstede momsfaktura, da der herved sikres ligebehandling.

Kompromisforslaget giver endvidere EU-landene mulighed for at kunne stille visse krav til indhold og oplysning i forenklet faktura, der reelt svarer til kravene i fuldstændig faktura. Det kan begrænse lettelsen af de administrative byrder, og derfor arbejder regeringen for, at dette forslag ikke gennemføres.

Endelig indebærer kompromisforslaget en vis skærpelse af kravene til både papir- og e-fakturaer i forhold til de gældende regler samt Kommissionens forslag. Det foreslås bl.a., at både fakturaudsteder og -modtager skal sikre fakturaens oprindelsesægtighed, indholdsintegritet og læsbarhed. Regeringen arbejder for, at EU-kravene til udstedelse, modtagelse og opbevaring af momsfakturaer ikke kommer til at overstige de krav, som danske virksomheder i forvejen skal følge efter den danske bogføringslov og de danske momsregler.

Det foreliggende kompromisforslag vil formentlig medføre mindre årlige lempelser af de administrative byrder for erhvervslivet i EU end Kommissionens forslag. Forslaget vurderes dog at opfylde danske interesser med hensyn til fælles EU-regler, der samlet set lemper kravene til virksomhedernes oplysninger og administration ved momsopkrævningen i forbindelse med udstedelse, modtagelse og opbevaring af fakturaer.

Regeringen støtter det overordnede formål med forslaget og lægger vægt på, at forslaget samlet set vil indebære en lempelse af de administrative byrder for erhvervslivet.

Pia Adelsteen måtte indrømme, at som en lavpraktiker, der havde beskæftiget sig med momsregnskab i over 20 år, forstod hun ikke, hvordan man kunne komme frem til, at der ville være så gigantiske besparelser forbundet med forslaget.

Hun håbede, man ville holde fast i, at danske virksomheder kunne bruge de momsfakturaer, vi bruger i Danmark, uanset hvilket land man sender varen til.

Hun forstod ikke, hvad det er, der bliver lettere, når man går over til e-faktura, og ville gerne have det forklaret i detaljer.

Hun henviste til, at tidligere stod der noget om, at man skulle angive momsnumre ved intern handel, og spurgte, om den bestemmelse var udgået.

Kristian Jensen mente, at det, der stod om momsfaktura, ligger fuldt ud i tråd med det, der efterspørges fra dansk side.

Finansministeren svarede, at den bestemmelse om angivelse af momsnumre ved intern handel, som Pia Adelsteen spurgte om, var udgået.

Afdelingschef Steen Lohmann Poulsen sagde, at kravet om elektronisk signatur vil blive fjernet, og kravet om, at man skal benytte et bestemt elektronisk datainterface, vil også blive slettet.

3. Implementering af stabilitets- og vækstpagten – Opfølgning på rådsafgørelse om pålæg til Grækenland

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2010) 0026

Rådsmøde 3003 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 654, senest behandlet i EUU 12/2-10)

EUU alm. del (08) – bilag 302 (side 853 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 27/2-09)

Finansministeren: Økofin vedtog på sit seneste møde en afgørelse, der retter pålæg til Grækenland om at stramme finanspolitikken med ca. 10 pct. af BNP over tre år for at få underskuddet ned under 3 pct. af BNP i 2012.

Pålægget fastslår også, at Grækenland skal annoncere yderligere budgetforbedrende tiltag for at sikre efterlevelse af budgetmålene for 2010 – en forbedring af saldoen på 4 pct.-enheder til 8,7 pct. af BNP – i det omfang de makroøkonomiske risici materialiserer sig og indebærer, at de aktuelt planlagte tiltag ikke synes tilstrækkelige til at nå målene.

Økofin ventes derfor på det kommende møde at behandle en rapport fra den græske regering, der især præciserer tidsplan og yderligere konkrete tiltag for at nå målene i 2010.

Rapporten ventes først at foreligge umiddelbart inden Økofinmødet. På rådsmødet ventes der bred støtte til tidsplan og tiltag, der sikrer fuld implementering af pålægget.

Lone Dybkjær spurgte, om finansministeren havde nogen kommentarer til det, der var kommet frem om, at Grækenland havde haft det svært på det europæiske finansmarked, fordi landet ikke var så økonomisk velfunderet.

Finansministeren sagde, at et af de problemer, man løber ind i, når landene kommer langt ud i økonomiske problemer, er, at markedet begynder at spekulere imod det pågældende land. Det er også en stor risiko og en stor bekymring i relation til Grækenland. Det er derfor, vi lægger vægt på, at de initiativer, der er taget, er solide og af en sådan troværdighedsgrad, at markederne får tillid til det pågældende lands økonomi. Det har der været nogen diskussion om for så vidt angår Grækenland, og derfor har det græske parlament på det sidste vedtaget yderligere initiativer, som forhåbentlig vil give markedet den sikkerhed, som gør, at man kan udstede statsobligationer i Grækenland til en rimelig rente. I den forbindelse har det været vigtigt, at det er Grækenland selv, der har taget hånd om problemerne. Det, man har gjort i sidste omgang i Grækenland, er, at man på indtægtssiden har igangsat initiativer, der svarer til 1 pct. af BNP, ved at øge momssatsen og øge afgifterne på bl.a. cigaretter og alkohol, og at man på udgiftssiden har reduceret udgifterne også svarende til 1 pct. af BNP, bl.a. ved at reducere de offentlige lønninger og pensioner samt reducere de offentlige investeringer.

4. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 25. og 26. marts 2010

a) EU2020

KOM (2010) 2020, KOM (2009) 0647,

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3003 – bilag 1 (samlenotat side 6)

KOM (2009) 0647 – bilag 6 (høringssvar af 13/1-10)

KOM (2009) 0647 – bilag 9 (henvendelse af 4/3-10 fra Folkebevægelsen mod EU)

EU-note (09) – E 16 (note om fremtidens EU af 4/12-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 272 (foreløbigt referat af

Europaudvalgets møde 26/2-10, hvor sagen senest blev behandlet)

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 627, behandlet i EUU 12/2-10 under rådsmøde almindelige anliggender)

Lissabonstrategien:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 368, senest behandlet i EUU 27/11-09)

Finansministeren: Det Europæiske Råd skal på forårstopmødet i marts drøfte et konkret udspil fra Kommissionen vedrørende Lissabonstrategiens afløser, den såkaldte Europa 2020-strategi. Økofin vil på det kommende møde vedtage konklusioner som bidrag til drøftelsen.

Formålet med Europa 2020-strategien er – som for Lissabonstrategien – at sikre en samlet ramme for samarbejdet om økonomiske reformer i EU-landene.

Udfordringerne med at sikre vækst og arbejdsudbud samt holdbare offentlige finanser – bl.a. i lyset af den demografiske udvikling – er ikke blevet mindre som følge af den aktuelle krise. Der er derfor behov for at se på, hvordan en ny reformstrategi kan blive mere effektiv og fokuseret på de store udfordringer.

Konklusionerne ventes derfor at understrege behovet for fortsat at fokusere strategien overordnet på reformer, der styrker vækst og beskæftigelse og de offentlige finansers holdbarhed. De overordnede mål for strategien bør derfor vælges og designes på en måde, så de understøtter den langsigtede vækst og beskæftigelse.

Kommissionen lægger i sit forslag op til en strategi med færre konkrete mål end i Lissabonstrategien. Der lægges også op til en større forankring af strategien i Det Europæiske Råd, der som det første led vedtager strategien og målene og herefter aktivt overvåger fremskridt, mens de enkelte rådsformationer skal implementere arbejdet med de enkelte mål og værktøjer.

Kommissionen foreslår også nogle konkrete mål for strategien, som skal opfyldes senest i 2020. Det gælder mål for den samlede beskæftigelse, udgifterne til forskning og udvikling, uddannelse, klima og reduktion af fattigdom.

Jeg forventer, at Økofin i sine konklusioner støtter forslaget om en reformstrategi med færre mål og større forankring i Det Europæiske Råd.

Kommissionens forslag og formulering af målene for den nye reformstrategi har ikke tidligere været drøftet i Økofin eller Det Europæiske Råd. Økofin ventes derfor at skulle bidrage til det videre arbejde med den nærmere formulering og udformning af de konkrete mål efter Det Europæiske Råd for at sikre en konsistent og effektiv strategi.

Regeringen støtter en mere fokuseret og effektiv reformstrategi forankret i Det Europæiske Råd med færre mål, der understøtter vækst, beskæftigelse og holdbare offentlige finanser, og som differentieres efter de enkelte landes udgangspunkt.

Regeringen kan støtte de forventede budskaber i rådskonklusionerne.

Kim Mortensen tog udgangspunkt i finansministerens oplysning om, at man kunne lave specifikke mål for enkelte lande, afhængig af det enkelte lands formåen, og nævnte, at kansler Merkel havde skrevet til Kommissionsformanden om, at der heri kunne ligge en risiko.

Finansministeren var enig i, at målene er vigtige, men han mente, der var enighed om, at det ikke er for godt at have for mange mål, og at der nok havde været en tendens til i forbindelse med Lissabonprocessen at opstille for mange mål. Målene skal være realistiske og inden for landenes rækkevidde. Derfor må der være en vis differentiering i forhold til de enkelte lande.

b) Exitstrategier

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3003 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 368, senest behandlet i EUU 27/11-09)

EUU alm. del (09) – bilag 91 (side 187, behandlet i EUU 6/11-09)

Finansministeren: Som forberedelse til Det Europæiske Råd den 25.-26. marts ventes Økofin under overskriften exitstrategier at drage to sæt konklusioner.

For det første vil der være et sæt konklusioner om exit fra de ekstraordinære støtteordninger til den finansielle sektor i form af statsgarantier, kapitalindskud og – i visse lande – opkøb af dårlige aktiver. Disse konklusioner ventes at bygge videre på rådskonklusionerne herom fra december 2009.

Der ventes at blive lagt vægt på vigtigheden af en fortsat gensidig informationsudveksling og EU-koordinering af de enkelte landes finansielle exitstrategier. Den konkrete exit i landene vil afhænge af de nærmere omstændigheder på de finansielle markeder og indretningen af de nationale ordninger og vil derfor ikke nødvendigvis ske samtidigt i alle lande.

Der er enighed om, at blandt de forskellige støtteordninger til den finansielle sektor bør garantiordningerne, som er de mest forvridende, tilbagerulles før rekapitaliseringer og opkøb af dårlige aktiver.

Regeringen kan støtte de ventede konklusioner vedrørende finansielle exitstrategier og støtter en fortsat drøftelse og koordinering af spørgsmålet i Økofin.

Økofin ventes for det andet at drage konklusioner vedrørende tilbagerulningen af EU-landenes ekstraordinære tiltag på arbejds- og produktmarkederne.

Disse tiltag omfatter bl.a. arbejdsfordelingsordninger, hvor staterne kompenserer ansatte i virksomhederne for en midlertidig nedsættelse af deres arbejdstid. Der er også tiltag rettet mod udvalgte sektorer, som har været særligt hårdt ramt, herunder f.eks. ekstraordinær statsstøtte, skrotpræmier og lignende til bilindustrien. Der er desuden tiltag rettet specifikt mod at lette virksomhedernes adgang til kredit, f.eks. eksportkredit, som ligger udover tiltagene rettet mod den finansielle sektor.

I takt med opsvinget, hvor EU-landene nu er vendt tilbage til positive vækstrater, er det vigtigt at sikre udfasningen af sådanne ekstraordinære krisetiltag under hensyntagen til forholdene i de enkelte lande. Selv om de fleste af disse tiltag fra starten blev vedtaget med en begrænset varighed, har der i praksis vist sig et pres for efterfølgende forlængelser af ordningerne.

Sådanne tiltag må imidlertid ikke fastholdes for længe. Det er især vigtigt, at man undgår at fastholde tiltag, som permanent reducerer arbejdsudbuddet og dermed hindrer den omstilling, som er nødvendig for at understøtte opsvinget og øge den langsigtede vækst og beskæftigelse. Desuden vil fastholdelsen af de ekstraordinære tiltag i for lang tid belaste de offentlige finanser i en situation, hvor der er et særligt behov for at prioritere og målrette offentlige udgifter.

Økofin ventes at konkludere, at de midlertidige tiltag rettet mod specifikke sektorer bør tilbagerulles først som de mest forvridende tiltag for det indre marked.

Herefter bør de ekstraordinære arbejdsmarkedstiltag afløses af en mere langsigtet dagsorden for udviklingen på arbejdsmarkedet, som kan øge arbejdsudbud og beskæftigelse. Midlerne kan være fokus på omskoling, aktivering og andre former for aktiv arbejdsmarkedspolitik.

For så vidt angår tiltagene rettet mod virksomhedernes adgang til kredit, herunder eksportkredit, er timingen mere usikker og vil afhænge af udviklingen i den finansielle sektor samt drøftelserne vedrørende exit fra de ekstraordinære støtteordninger til den finansielle sektor, som jeg omtalte tidligere.

Regeringen kan støtte de ventede konklusioner og støtter, at de ekstraordinære krisetiltag tilbagerulles og giver plads for en langsigtet reformstrategi, som både kan understøtte et bæredygtigt opsving og det langsigtede vækstpotentiale.

c) Klimafinansiering

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3003 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 302 (side 868, senest behandlet i EEU 27/2-09)

Finansministeren: Økofin forventes at vedtage rådskonklusioner om international klimafinansiering. Konklusionerne ventes at gøre status efter COP15 og i den forbindelse understrege Københavnsaftalens elementer vedrørende forøget international klimafinansiering, nationale reduktionsindsatser, behovet for at etablere systemer til måling, rapportering og verifikation, lavemissionsudviklingsstrategier og brugen af markedsmekanismer.

For så vidt angår den internationale klimafinansiering forventes konklusionerne at minde om de industrialiserede landes forpligtelse til at tilvejebringe op mod 30 mia. dollars i opstartsfinansiering og understrege behovet for hurtig implementering heraf. Konklusionerne ventes også at minde om det langsigtede finansieringsmål på 100 mia. dollars, som skal ses i sammenhæng med udviklingslandenes implementering af reduktionsindsatser.

Det er endvidere forventningen, at konklusionerne vil hilse det velkommen, at FN's generalsekretær har nedsat et højniveaupanel vedrørende klimafinansiering, og udtrykke interesse i en rapport fra dette panel snarest muligt.

Regeringen kan støtte rådskonklusionerne og vil aktivt arbejde for, at EU bidrager til udmøntningen af Københavnsaftalen, og at EU generelt støtter de internationale klimaforhandlinger, herunder vedrørende yderligere omkostningseffektiv klimafinansiering.

5. Rådets prioriteter for EU's budget for 2011

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3003 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Finansministeren: Det er fast procedure, at Økofin allerede i marts drøfter de overordnede prioriteter for næste års fællesskabsbudget.

Rådets prioriteter for 2011-budgettet omhandler primært tværgående principper.

Det forventes således understreget, at der er behov for at sikre marginer inden for udgiftslofterne til uforudsete udgifter, samt at der er behov for at sikre en realistisk budgettering af betalingerne, så vi undgår overbudgettering. Regeringen kan støtte den ventede linje.

Lone Dybkjær syntes, finansministeren var kommet meget hurtigt om ved, hvordan vores prioriteter er med hensyn til budgettet for 2011. Hun mente ikke, det var uvigtigt, hvad der prioriteres. Hun ville derfor gerne høre finansministerens kommentarer, specielt til budgettet for landbrug og strukturfonde, idet det er vigtigt, at vi allerede nu begynder at påvirke budgettet i retning af at få grøn vækst og klimainvesteringer. Vi skal starte på 2020-strategien så hurtigt som muligt. Hun syntes, det foreliggende budget lige så godt kunne være skrevet sidste år.

Finansministeren gik ud fra, at når der ikke stod mere om prioriteringen, skyldtes det, at der ikke er vedtaget politikker på området. Det vil indgå i de finansielle perspektiver, som skal vedtages næste gang. I øvrigt henviste finansministeren til den diskussion, man tidligere havde haft om prioriteringen i Europaudvalget, og tilføjede, at vi støtter ordentlige budgetter og ordentlig regnskabsaflæggelse.

Punkt 6. Samråd med finansministeren vedr. samrådsspørgsmål H om Danmarks konvergensprogram

EUU alm. del (09) – samrådsspørgsmål H (vedlagt)

EUU alm. del (09) – bilag 261 (Danmarks konvergensprogram for 2009)

EU-note (09) – E 25 (notat af 4/3-10 om Danmarks konvergensprogram)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

"Vil ministeren redegøre for regeringens konvergensprogram 2009 herunder regeringens strategi for hvordan den vil nedbringe det offentlige budgetunderskud?"

Kim Mortensen begrundede samrådsspørgsmålet. Selv om der havde været et samråd i Finansudvalget om regeringens konvergensrapport, og selv om Europaudvalget havde modtaget et omfattende papir om sagen, syntes han, det var rimeligt, at Europaudvalget også hørte finansministerens ord om konvergensplanerne.

Finansministeren: Regeringen har netop fremlagt Danmarks konvergensprogram 2009, som er baseret på en efterlevelse af den forventede EU-henstilling og fastholdelse af målet om strukturel balance i 2015.

Lad mig sige det helt klart: Danmark har tænkt sig at efterleve EU's henstilling, når den som forventet kommer i løbet af 2010. Som det fremgår af konvergensprogrammet, ved vi endnu ikke præcist, hvad henstillingen vil indeholde. Blandt de lande, der for nylig er kommet ind i underskudsproceduren, er det kun Tyskland, der har fået et strammingskrav på størrelse med det krav, som jeg forventer at Danmark vil få, og det er ifølge stabilitets- og vækstpagten som hovedregel det mindst mulige strammingskrav.

På nuværende tidspunkt har 20 af de 27 EU-lande modtaget henstilling om at bringe underskuddet under 3 pct. af BNP. De lande, der har fået vurderet, om de har gennemført effektive tiltag til at efterleve deres henstilling, har alle – bortset fra Grækenland – fået vurderet, at de har gennemført effektive tiltag, der udgør passende fremskridt mod korrektion af deres underskud.

De lande, som først bliver vurderet til sommer, herunder Tyskland, planlægger i deres stabilitets- og konvergensprogrammer at efterleve deres henstillinger.

Formålet med programmerne – og reglerne i pagten – er at sikre, at der er orden i økonomien i Europa. Det er centralt også for Danmark, fordi det vil sikre lavere rente end ellers og ro om valutaen – altså undgå negative markedsreaktioner.

Det centrale er også at få bremset gældsopbygningen. Ellers vil stigende renteudgifter være en trussel mod finansieringen af velfærdssamfundet, fordi renterne fortrænger andre udgifter.

Det afgørende er således ikke, hvad der sker, hvis lande ikke efterlever reglerne. Det afgørende er, at reglerne er til for at sikre orden i økonomien, som er til gavn

for alle landene. Og Danmark har selv støttet, at andre lande skal efterleve reglerne. Det må alle Folketingets partier forholde sig til.

Konvergensprogrammet er baseret på den seneste status for den økonomiske situation i Økonomisk Redegørelse fra december. Lad mig lige sætte nogle ord på den økonomiske situation, vi er i.

Vi og resten af den vestlige verden er ramt af et meget kraftigt tilbageslag. Aktiviteten i dansk økonomi er på linje med andre lande faldet meget markant.

Der er nu tegn på, at bunden er nået, og at den internationale økonomi igen bevæger sig fremad. Også i Danmark er aktiviteten øget igen i anden halvdel af 2009.

Men der er ikke udsigt til et hurtigt og kraftigt opsving, og vi er nødt til at indrette os på, at samfundskagen i en længere periode er noget mindre, end vi havde udsigt til i årene før krisen.

Vi vil igennem resten af 2010 have et skarpt blik for at undgå at træffe beslutninger, der kan slå et spirende opsving ihjel. Men vi vil på den anden side gøre klar til at stramme op fra 2011, hvis økonomien udvikler sig som forventet i den seneste konjunkturvurdering.

Danmark havde et godt udgangspunkt, fordi vi sparede op i den offentlige økonomi i årene forud for krisen. Faktisk havde vi i gennemsnit de største overskud på de offentlige finanser blandt EU15-landene i perioden 2005-2008.

Danmark havde også ret lav ØMU-gæld i 2008. Helt frem til krisen brød ud, var vi faktisk foran med hensyn til gældsnedbringelsen i forhold til de ambitiøse mål, som den tidligere regering stillede op i 2001.

Gældsnedbringelsen betød, at den offentlige nettogæld – hvor værdien af de offentlige aktiver modregnes i gælden – blev vendt til en lille nettoformue i 2008. Vi fik altså afviklet nettogælden, før krisen ramte.

Det har givet plads til, at vi har kunnet lempe finanspolitikken ganske meget for at afbøde krisens virkning på dansk økonomi.

Lempelserne er gennemført både via en underfinansiering af skattereformen i starten og fremrykning af offentlige investeringer samt andre tiltag. Det offentlige forbrug er også steget mere end planlagt.

Lempelserne i finanspolitikken betyder sammen med de meget lave renter, at aktiviteten – altså bruttonationalproduktet – er i omegnen af 4½ pct. større i 2010 end uden disse tiltag. Og virkningen af de ting, der er gennemført – herunder den lavere rente – er faktisk endnu større i 2011.

Både lempelserne og det, man kalder de automatiske stabilisatorer, har medvirket til at dæmpe stigningen i ledigheden – som er uundgåelig med så kraftigt et tilbageslag i dansk og international økonomi.

Ledigheden var på et meget lavt niveau inden krisen og er steget, siden krisen brød ud. Men ledigheden er stadig i den lave ende, når man sammenligner med andre lande, og når vi ser det i et hjemligt historisk lys. Det er trods alt kun i 5 ud af de seneste 30 år, at ledigheden har været lavere end de 5,3 pct. af arbejdsstyrken, som vi aktuelt forventer at ledigheden vil udgøre i 2010 og 2011 i årsgennemsnit.

21. Europaudvalgsmøde 5/3-10

De offentlige finanser skønnes at være forværret med næsten 9 pct. af BNP fra et overskud på knap 3½ pct. af BNP i 2008 til et underskud på 5½ pct. af BNP i 2010.

I 2008 havde vi et overskud på de offentlige finanser på 60 mia. kr. I år regner vi med at få et underskud på 95 mia. kr. Det vil sige, der er tale om en forværring i størrelsesordenen 155 mia. kr.

Godt 1/3 af svækkelsen skyldes de aktive finanspolitiske lempelser, vi har gennemført. Dermed er overskuddet på den strukturelle offentlige saldo på knap 2 pct. af bruttonationalproduktet i 2008 vendt til et underskud på 1,7 pct. i 2010.

De resterende knap 2/3 af svækkelsen afspejler virkningen af de automatiske stabilisatorer i økonomien, som er stærkere i Danmark end i de fleste andre lande. Det er blandt andet fordi dagpengene ved ledighed er relativt høje, ligesom vi har høje afgifter og skatter. Når omsætningen svigter, slår det meget stærkt igennem.

For at give en illustration kan jeg nævne, at udgifterne til dagpenge således er vokset med 17 mia. kr. I 2007 udbetalte vi 7 mia. kr. i dagpenge. Det vil i år stige til 24 mia. kr. Desuden har faldet i privatforbruget reduceret indtægterne fra moms og registreringsafgifter med i alt godt 10 mia. kr., og Nordsøindtægterne er reduceret med ca. 14 mia. kr.

De store lempelser, vi har gennemført, og virkningen af de automatiske stabilisatorer betyder, at svækkelsen af de offentlige finanser er stærkere end i de fleste andre EU- og OECD-lande.

Udfordringen med at sikre sunde offentlige finanser på sigt er kernen i konvergensprogrammet. Derfor fokuserer vi på udviklingen i det, man kalder den strukturelle saldo – det svarer til den faktiske saldo, men rensset for de aktuelle konjunkturer.

Vi står med den helt grundlæggende udfordring, at der vil være et ret stort offentligt underskud frem til 2015, hvis ikke vi gør noget – selv om konjunkturerne normaliseres frem mod 2015.

Uden nye initiativer vil det strukturelle underskud i 2015 være 1,8 pct. af BNP. De offentlige finanser skal altså styrkes med ca. 31 mia. kr. via nye initiativer for at få balance mellem indtægter og udgifter i 2015.

I det regnestykke er der taget højde for udløbet af de midlertidige lempelser under krisen, der isoleret set styrker de offentlige finanser gradvist fra 2010 og frem mod 2015.

Det afspejler, at de offentlige investeringer, vi har i øjeblikket som følge af de fremrykninger, vi har lavet, skal tilbage til et normalt niveau, og at finansieringselementerne i skattereformen indføres gradvist.

Jeg skal understrege, at skattereformen er fuldt finansieret på sigt – og styrker den offentlige økonomi både i 2015 og på langt sigt. Reformen styrker rent faktisk holdbarheden med 5½ mia. kr. om året.

Det vil sige, at skattereformen bidrager til at nå målene i 2015-planen og styrker finansieringsgrundlaget for den offentlige service. Samtidig stimulerer skattereformen økonomien på den korte bane. Reformen er dermed en del af løsningen – både på det korte og på det lange sigt.

Fra 2010 og frem til 2013 og igen frem til 2015 er det samlet set et ganske stort bidrag til forbedring af de offentlige finanser fra skattereformen og fra den normalisering af de offentlige investeringer, der vil ske.

Men det modgås desværre af en række andre forhold, som svækker de offentlige finanser. Det er især de vigende Nordsøindtægter, det er de store årgange, der nu går på pension, og det er de stigende renteudgifter på den voksende gæld, vi pådrager os i disse år.

Uden de nye tiltag er der således kun en forbedring af den strukturelle saldo på ca. ¼ pct. af BNP frem mod 2013 – og samlet set en lille forværring frem mod 2015.

Udfordringen med at sikre sunde offentlige finanser på sigt er øget siden sidste års konvergensprogram, navnlig fordi krisen har skubbet os ud af kurs.

I sidste års konvergensprogram var der en udfordring på 14 mia. kr. for at sikre strukturel balance i 2015. Den udfordring er som sagt nu steget til ca. 31 mia. kr.

Skattereformen giver et positivt bidrag på omkring 7 mia. kr. i 2015. Men højere rentebyrde på øget gæld øger udfordringen med ca. 16 mia. kr.

Samtidig er udgifterne til offentligt forbrug højere, navnlig i forhold til BNP. Højere udgifter i forhold til BNP øger udfordringen med at opnå strukturel balance i 2015 med ca. 9 mia. kr.

En styrkelse af finanserne med 31 mia. kr. for at opnå balance i 2015 vil bremse gældsopbygningen og stigningen i nettorenteudgifterne. Det medfører, at finanspolitikken kan opfylde kravet om finanspolitisk holdbarhed.

Alternativet vil være en hastigt voksende gæld og stigende rentebetalinger. Hvis ikke vi gør noget, kan nettogælden stige til op mod 50 pct. af BNP i 2030. Dermed vil renteudgifterne stige til over 50 mia. kr.

Renteudgifterne vil virke som en gøgeunge, der fjerner muligheden for andre mere nyttige udgifter.

Siden 2001 har vi sigtet efter at nedbringe gæld og rentebetalinger på gælden. Det gik som sagt rigtig godt, indtil krisen kom – men nu er billedet vendt. Hvis vi ikke får bremset gældsopbygningen effektivt, så er det en trussel mod finansieringen af velfærdssamfundet, fordi renterne vil fortrænge andre udgifter.

Men selv med balance i 2015 er der stadig udsigt til en længere periode med pres på finanserne efter 2015.

Det skyldes en udvikling med flere ældre og faldende indtægter fra Nordsøen, og hertil kommer et lavere provenu fra energiafgifter på grund af klima- og energimålene. Derfor er det vigtigt at tage fat på konsolideringen nu.

Det er næsten banalt at sige det, men jo længere tid vi venter med at gøre noget, jo mere skal vi til sin tid stramme op.

Samtidig vil vi gerne have handlemuligheder i finanspolitikken, så vi kan reagere, hvis der skulle komme nye tilbageslag. Det kræver altså, at vi styrker de offentlige finanser.

Endelig vil vi undgå pres på renten og valutaen. Det er derfor vigtigt, at Danmark fører en ansvarlig økonomisk politik, der understøtter fastkurspolitikken, som alt andet lige kræver en strammere finanspolitik, end hvis man er med i euroen.

Jeg har nu været inde på udfordringerne i forhold til målene i vores 2015-plan. Men heri indgår som nævnt en mere kortsigtet udfordring, nemlig i forhold til den ventede henstilling fra EU.

Med udsigt til et underskud på 5½ pct. af BNP i år ventes det, at Danmark vil komme ind i EU's procedure for uforholdsmæssigt store underskud. Danmark ventes at modtage en henstilling fra Økofin om at nedbringe underskuddet til under 3 pct. af BNP inden for en kortere årrække.

Med afsæt i de henstillinger, som andre lande har modtaget indtil nu, vil henstillingen formentlig anbefale Danmark at gennemføre initiativer, der indebærer en forbedring af den strukturelle saldo på i alt 1½ pct. af BNP, dvs. med ½ pct. af BNP om året i gennemsnit i årene 2011, 2012 og 2013.

Kravene til konsolidering vil i så fald være mindre end for de øvrige lande i EU, som for nylig er kommet ind under proceduren – med undtagelse af Tyskland. Vores problemer minder om Tysklands og er i samme størrelsesorden som Tysklands. Hertil kommer, at de fleste lande skal i gang allerede i år, og stramningskravet er typisk meget større end for Danmark. Landene skal gennemsnitligt stramme finanspolitikken med over 1 pct. af BNP årligt i gennemsnit over flere år. Eksempelvis skal Irland hvert år i fem år stramme med 2 pct. af BNP. Det ville svare til, at vi efter danske forhold skulle konsolidere for 180 mia. kr. Det er en temmelig stor opgave. Nummer 2 i rækken er Storbritannien, som er i næsten samme klasse, og så kommer Spanien. Der er altså lande, der har virkelig store byrder foran sig.

Der er ikke krav om, hvordan strammingerne fordeles over årene. Desuden kan henstillingerne blive revideret undervejs i forløbet, hvis Danmark har gennemført effektive tiltag i form af stramminger, der udgør passende fremskridt mod korrektion af underskuddet i overensstemmelse med henstillingen, og hvis økonomien skulle udvikle sig mindre gunstigt end ventet.

Men vi kan ikke lempe finanspolitikken i 2011 i forhold til 2010 – målt ved den strukturelle saldo – uden at det er brud på de EU-regler, vi selv har støttet op om. Og hvis vi havde lempet mere i 2010, så underskuddet blev større, ville henstillingen til Danmark formentlig være strammere. Det er den f.eks. for Holland, der har et skønnet underskud på godt 6 pct. af BNP – vi har et forventet underskud på 5,5 pct. – og Holland skal stramme med ¾ pct. i modsætning til den halve procent, vi forventer. Omsat til danske forhold ville det svare til, at vi skulle finde yderligere 13 mia. kr.

Samlet gælder, at en forbedring af den strukturelle saldo på 1½ pct. af BNP i løbet af 2011, 2012 og 2013 i henhold til EU-henstillingen vurderes at kræve nye initiativer for ca. 24 mia. kr. Når vi så har løst det problem, så mangler vi omkring 7 mia. for at nå strukturel balance i 2015. I alt bliver det altså 31 mia. kr.

De 7 mia. kr. betyder, at vi så vil være tilbage i "kendt farvand", for det svarer til det resterende reformkrav i 2015-planen, som vi havde, inden krisen brød ud.

Samlet set vil konsolideringen i henhold til EU-anbefalingen og kravet om yderligere initiativer altså give de 31 mia. kr., som skal til for at indfri regeringens mål om balance i 2015.

Det vil samtidig betyde, at finanspolitikken vil være holdbar. Hvis vi løser denne opgave, vil vi få en holdbarhedsindikator, som vil være svagt positiv, nemlig 0,2 pct. af BNP. Det betyder populært sagt, at vi ikke efterlader en regning i børneværelset – eller med andre ord at nettogælden vil være stabil på langt sigt.

Lad mig til slut opsummere regeringens strategi for konsolideringen af de offentlige finanser:

Vi fastholder en meget ekspansiv finanspolitik i 2010. Vi vil holde skarpt fokus på, hvordan konjunkturerne udvikler sig.

Udvikler konjunkturerne sig stabilt, som vi håber og tror på på nuværende tidspunkt, indleder vi genopretningen i 2011, sådan at den samlede opstramning afstemmes med den økonomiske udvikling.

Målet er at genskabe balance mellem indtægter og udgifter i 2015. Det kræver som nævnt en samlet konsolidering frem mod 2015 på 31 mia. kr.

Som et delmål vil vi efterleve den forventede henstilling fra EU om, at de 24 mia. kr. gennemføres frem mod 2013. Det præcise indhold af EU's henstilling vil vi først kende, når vi kommer til midten af året og kommer ind i proceduren.

Genopretningen skal ske på udgiftssiden. Danmark er i forvejen et af verdens højest beskattede lande, og der er fortsat skattestop. Vi vil ikke vende tilbage til tidligere tiders skatteskrue, for øget skattetryk vil svække arbejdsudbuddet, beskæftigelsen og Danmarks konkurrenceevne.

Skattereformen indføres som planlagt, dvs. skatten sættes op fra 2011. Skattereformen er som nævnt fuldt finansieret og bidrager samlet til at styrke det offentlige finansieringsgrundlag.

Vi fastholder pejlemærket i 2015-planen om, at det offentlige forbrug kan udgøre 26½ pct. af BNP i 2015. Det offentlige forbrug er steget mere end planlagt og udgør i dag den største andel af samfundsøkonomien nogen sinde. Også når man renser for de dårlige konjunkturer her og nu. Og den offentlige beskæftigelse er også på det højeste niveau nogen sinde.

Vi vil holde det offentlige forbrug i ro frem mod 2013 i stedet for den planlagte vækst på 1 pct. om året, vi havde budgetteret med, men vi har tilføjet, at vi fortsat prioriterer vækst på sundhedsområdet.

De offentlige udgifter i staten, kommunerne og regionerne gennemgås nu med en tættekam.

Vi vil styrke indsatsen for at frigøre ressourcer til udvikling af den offentlige service: afbureaukratisering, digitalisering, øget teknologi, mere effektiv administration, bedre indkøb, flere udbud osv.

Den konkrete udformning vil blandt andet ske i kommuneaftalerne og regionsaftalerne, som vi skal lave her i juni, og selvfølgelig når vi skal forhandle finanslov i efteråret.

Vi igangsætter arbejdet med Danmark 2020-planen som annonceret.

Målet er, at Danmark gennem vækst skal være blandt de ti rigeste lande i verden i 2020 – blandt andet via bedre uddannelser, innovation, grøn teknologi samt øget arbejdsudbud bl.a. ved at få flere hurtigere gennem uddannelserne og ved at færre går på førtidspension.

Kim Mortensen pegede på, at det fremgik af finansministerens gennemgang, at en meget stor del af Danmarks problemer skyldes den stigende ledighed. Derfor undrede det ham, at man ville gennemføre besparelser på 24 mia. kr., som ville give en yderligere stigning i ledigheden.

Han mente, at nok kan der komme en venlig henstilling fra EU, men det er ikke EU, der bestemmer Danmarks finanspolitik, og ved revisionen af vækst- og stabilitetspagten blev det netop påpeget, at i krisesituationer ville der være mere fleksibilitet med hensyn til landenes opfyldelse af konvergenskravene.

I anledning af at finansministeren havde nævnt, at overskuddet fra Nordsøolien ville være vigende de kommende år, pegede han på, at en meget stor del af Danmarks hidtidige overskud beroede på, at vi havde et overskud fra Nordsøolien. Han spurgte, om finansministeren kunne sige, hvor stor en del af overskuddet de sidste 5 år, der stammede herfra.

Finansministeren sammenligner hele tiden med Tyskland, man så vidt Kim Mortensen forstod, har Tyskland en væsentlig større gæld. Kan man så umiddelbart foretage den sammenligning, finansministeren foretager?

Han spurgte, hvad regeringens beregninger viser med hensyn til ledigheden, når vi når til 2015, med den opbremsning, som regeringen foreslår. Har regeringen nogen beregninger af, hvor stor ledigheden vil blive i de forskellige områder af landet, når man dikterer kommunerne nulvækst.

Bjarne Laustsen spurgte, om regeringen havde udvist rettidig omhu gennem den skattepolitik, man havde ført, da man i 2007 gennemførte ufinansierede skattelettelser, og spurgte, hvordan den økonomiske situation ville have set ud, hvis man havde ladet være med det. Han mente, det var kommunerne, der kom til at betale, og det går ud over de svageste i samfundet. Nulvækst betyder reelt set en tilbagegang. Når man skal spare 24 mia. kr., svarer det til, at ca. 70.000 stillinger skal spares væk i det offentlige.

Til sidst bad han finansministeren bekræfte, at hvis man laver offentlige investeringer, så er beskæftigelsesgevinsten 4-5 gange højere, end hvis man giver skattelettelser med det formål at få folk til at købe noget mere.

Per Clausen pegede på, at når finansministeren siger, at de offentlige udgifter skal holdes i ro, altså at der skal være tale om nulvækst, samtidig med at der skal afsættes flere penge til sundhedsområdet, så må der være andre områder, hvor man skal skære ned. Hvis man ikke kan lave væsentlig større produktivetsforbedringer i den offentlige sektor, end man har kunnet i den private sektor, så vil der komme klare forringelser.

Per Clausen spurgte, om det ikke er rigtigt forstået, at hvis man havde valgt at føre en ekspansiv finanspolitik, som var baseret på investeringer i klimaforbedringer og energirenoveringer og andre offentlige investeringer, ville beskæftigelseseffekten have været betydelig højere. Den skattereform, som i hvert fald i begyndelsen er ufinansieret, indebærer en ekspansiv finanspolitik, men den giver ikke samme effekt.

Han spurgte, om det ikke er rigtigt, at en ikke uvæsentlig årsag til de strukturelle problemer, man står i nu, er, at man har indført et skattestop, der har

betydet, at arbejdsfrie indkomster fra jord og fast ejendom ikke er blevet beskattet.

Til sidst spurgte han, hvorfor finansministeren tror, at arbejdsløsheden i 2012 vil komme så langt ned, at det ud fra et beskæftigelsesmæssigt synspunkt er fornuftigt at stramme finanspolitikken.

Pia Adelsteen spurgte, om finansministeren ikke finder det besynderligt, at Socialdemokraterne ikke vil overholde konvergenskravene, som EU stiller, samtidig med at Socialdemokraterne går ind for euroen og en fjernelse af forbeholdene.

Der bliver talt meget om nulvækst i kommunerne, men sådan som hun havde forstået det, er beløbene pris- og lønreguleret, så penge, kommunerne har i øjeblikket, har de også til næste år. De besparelser, der eventuelt måtte finde sted, skyldes, at man har haft et større forbrug, end man reelt har haft indtægter til. Det er noget, man skal håndtere ude i kommunerne.

I anledning af Per Clausens bemærkninger om en ufinansieret skatteomlægning gjorde Pia Adelsteen opmærksom på, at den over hele forløbet er fuldt finansieret og endda er overfinansieret, når vi når målet.

Erling Bonnesen fandt, at det var godt, at regeringen havde en fast hånd på rattet, og spurgte, om det ikke er rigtigt, at hvis regeringen ikke havde gennemført de ekstra investeringer, ville arbejdsløsheden have været højere, end den er i dag.

Han opfattede det sådan, at staten faktisk skærmer både den kommunale sektor og den regionale sektor for krisen, og at der ikke er taget en eneste krone fra disse sektorer.

Lone Dybkjær hæftede sig ved finansministerens udtalelse om, at en tredjedel af problemerne er strukturelle. Det vil sige, de ikke har noget med finanskrisen at gøre. Hvorfor vedkendte man sig ikke dette, da man i begyndelsen af 2009 sagde, at alt var i den skønneste orden?

Hun ville gerne vide, hvad finansministeren præcis hentydede til, når han talte om tidligere tiders skatteskrue.

Hun ville gerne vide, hvad den konkrete ulandsbistand vil være fremover, og spurgte, hvordan regeringen vil sikre sig, at klimapengene ligger udover de 0,83 pct. af BNP, som statsministeren i et samråd i Europaudvalget har sagt at ulandsbistanden ville udgøre.

Finansministeren sagde i anledning af Kim Mortensens bemærkninger, at det er rigtigt, at der har været en diskussion om, hvorvidt man kunne konsolidere opsvinget ihjel, men finansministeren mente, at de initiativer, regeringen havde taget, vil have en stor virkning ind i 2011, hvilket betyder, at vi godt kan lave veltilrettelagte stramninger, uden at det truer opsvinget. Hans skøn var, at det ikke vil påvirke ledigheden, men her måtte han tage et generelt forbehold for, hvordan konjunkturerne udviklede sig.

Finansministeren kunne ikke huske tallene fra Nordsøolien, men som han nævnte i sit indlæg, var det 14 mia. kr., vi har mistet.

Finansministeren sagde i anledning af Kim Mortensens bemærkninger om Tyskland, at Tyskland jo har fået en henstilling om at spare ½ pct. af BNP i

hvert af årene 2010, 2011 og 2012. Vores problemer er mindre end Tysklands, men der gives ikke henstillinger på mindre end ½ pct. af BNP, og derfor gætter vi på, at vi får en henstilling om at spare ½ pct. I den næste gruppe, hvori Holland og Østrig befinder sig, taler man om besparelser på ¾ pct. af BNP.

Dilemmaet er, om vi skal fortsætte gældsætningen, sådan som S og SF foreslår, eller om vi skal prøve at undgå yderligere gældsætning. Hvis underskuddet kommer over de 5,5 pct., vi regner med i øjeblikket, nærmer vi os et konsolideringskrav på ¾ pct. af BNP, og så skal vi ud og finde 13 mia. kr. mere.

Virkingen af de lave renter og af den ekspansive finanspolitik svarer til 80.000 flere i beskæftigelse, så det er en ganske betragtelig indsats, regeringen har gjort i 2009 og 2010. Vi regner med, at ledigheden fortsat vil stige, men så vil det flade ud, og fra 2011 vil ledigheden begynde at falde igen. Det skyldes dels, at konjunkturerne vil stabilisere sig, men det skyldes også demografien. Når folk forlader arbejdsstyrken, vil det isoleret set have en positiv virkning på ledigheden. Vi har en krise i øjeblikket, men desværre går vore grundlæggende problemer jo ikke væk, når vi kommer ud af krisen.

I svaret til Bjarne Laustsen og Per Clausen pointerede finansministeren, at talen fra oppositionens side om ufinansierede skattelettelser er det rene humbug. I 2009 havde vi en nettoformue, så der er altså ikke en gæld, som efterlades til efterkommerne. Det er ikke rigtigt, at skattereformerne fra 2004 og 2007 og 2009 har medført nogen ulykker overhovedet. De er tværtimod en del af løsningen på vores problemer. Skattereformen er fuldt finansieret på sigt, hvilket Morten Bødskov også har erkendt.

Med hensyn til at holde udgifterne i ro er det ikke rigtigt, som Per Clausen siger, at det indebærer nedskæringer. Hvis man havde 5.000 sygeplejersker i går, kan man også have 5.000 sygeplejersker i morgen. Nulvækst betyder, at man får kompensation for pris- og lønstigninger, som Pia Adelsteen siger. Regeringen har igangsat et arbejde for at se på budgetterne i store regioner og kommuner, så man kan komme klogt igennem processen med nulvækst, men finansministeren ville ikke foregøgle nogen, at det bliver nemt.

Med hensyn til om offentlige investeringer er bedre end at frigive SP-midler og lave en skattereform, som er underfinansieret i begyndelsen, pointerede finansministeren, at regeringen i 2009 og 2010 fremrykkede offentlige investeringer, så der blev en vækst i de offentlige investeringer i de to år på 30 pct.

Nulvækst eller det at holde udgifterne i ro betyder ikke, at der ingenting sker. Der er masser af muligheder for, at man i kommunerne og regioner og stat kan udnytte pengene meget smartere og meget klogere. Som eksempel nævnte finansministeren digitalisering, at man går sammen om løsningen af en opgave, at man laver bedre indkøb osv. I den forbindelse nævnte han, at der er nogle kommuner, der har 18 medarbejdere pr. 1000 indbyggere, mens der er andre, der kun har 11. Der er kommuner, som bruger 50.000 kr. pr. elev, mens andre kommuner bruger 80.000 kr. pr. elev. I nogle kommuner er sygefraværet på 18 sygedage pr. år, mens det i andre er på 11-12 sygedage pr. år.

I svaret til Lone Dybkjær vedrørende skatteskruen pegede finansministeren på, at den tidligere regering gennemførte en ny skat hver måned år ud og år ind. Det var som en reaktion imod det, at den nuværende regering indførte skattestoppet og sagde, at borgerne kunne være sikre på, at det ikke løb løbsk.

Med hensyn til ulandsbistand er vi et af de få lande – i øjeblikket er det 4 lande – der lever op til de internationale målsætninger, idet vi giver godt 0,8 pct. af BNP i bistand. Vi står over for en betydelig og nødvendig konsolidering af de offentlige finanser i de kommende år, men ikke desto mindre har regeringen foreslået, at man med hensyn til udviklingsbistand i 2011-13 fastholder beløbet på det, det var i 2010, og sikrer, at ulandsbistanden ikke falder under niveauet på 0,8 pct. af BNP. Selvfølgelig skal vores udviklingsbistand tage højde for klimaindsatsen. Det vigtigste er, at vi på dette område sikrer, at der bliver transparens.

Kim Mortensen gik ud fra, at finansministeren var enig i, at det samlede skattetryk ikke var steget i 1990-erne.

EU kan godt stille krav til Danmark, men EU kan ikke stille krav om, hvordan Danmark skal nedbringe sit underskud.

Han bad om at få oversendt en oversigt over, hvor stort overskuddet fra Nord-søolien havde været de sidste 5 år.

Lone Dybkjær bad om at finansministeren oversendte et notat om det faktiske skattetryk i 1990-erne.

Med hensyn til udviklingsbistanden fastholdt hun, at der i årene frem til 2015 eller 2013 ville blive tale om en nedgang i forhold til bruttonationalproduktet. Hun spurgte, om udviklingsbistanden på de 0,8 pct. af BNP inkluderede klimaindsatsen.

Når man har en nettoformue i 2009, hvordan kan man så året efter have et kæmpe strukturelt underskud?

Hun spurgte, om EU's konvergenskrav overhovedet ændrer på det, vi alligevel skulle gøre.

Hun gav finansministeren det gode råd ikke at regne med store gevinster ved digitalisering, idet hun henviste til de problemer, der er i øjeblikket med tinglysningen.

Bjarne Laustsen bad finansministeren bekræfte, at den daværende SR-regering både satte skatter op og satte skatter ned.

Han gentog sit spørgsmål, om det ikke er korrekt, at hvis man foretager offentlige investeringer, giver det en større beskæftigelseseffekt.

Han bad om et notat, som belyste, om det ikke ville have betydet, at vi nu skulle spare færre penge, hvis man havde fortsat den skattepolitik, som SR-regeringen førte.

Han forstod på finansministeren, at alt det, der gik godt fra 2001 til 2008, var regeringens skyld, mens alt det, der er gået dårligt siden, er konjunkturerens skyld.

Er det ikke korrekt, at der er flere familier, der bliver udsat fra deres boliger, og at der er flere private, der har en større gæld, end de havde tidligere?

Per Clausen mente, regeringen bygger sin økonomiske politik på kviksand. Han bad finansministeren bekræfte, at en del af forklaringen på, at man nu har nogle strukturelle problemer, er, at man har valgt at sige, at arbejdsfrie indtægter, der stammer fra jord og fast ejendom, ikke skulle beskattes, idet de har været medvirkende til at skabe boligboblen og krisen.

Han syntes, det var dejligt og positivt, at Socialdemokraterne vil føre en økonomisk politik, der vil skabe beskæftigelse, også selv om den måtte komme i konflikt med EU's konvergenskrav, men det var nyt for ham, at Dansk Folkeparti var så loyal over for konvergenskravene.

Hanne Agersnap spurgte, hvordan det kunne komme som en overraskelse i 2009, at der kom en nedgang i statsindtægterne, fordi man havde forsømt at kigge på den strukturelle balance, mens der var højkonjunktur, og mens man havde store indtægter fra Nordsøen.

Hun forstod, at en hel del lande bliver bedt om at opbremse økonomien, og spurgte, hvad det ville betyde for deres købekraft og dermed for vores eksportmuligheder.

Hun ville gerne vide, hvornår vi får at vide, hvad der skal friholdes, når konvergensplanen sættes i værk.

Er finansministeren ikke enig i, at hvis man skal digitalisere, kræver det nogle investeringer.

Pia Adelsteen bad finansministeren som tidligere beskæftigelsesminister sige, hvad arbejdsløsheden var, da regeringen trådte til, og hvad den er nu.

Finansministeren pegede på, at regeringen fortsatte den indsats, der var lavet igennem 1990-erne, og det kulminerede som sagt med, at vi havde en nettoformue i 2009.

I oktober 2008 var der en ledighed i Danmark på 1,9 pct., hvilket var en historisk lav ledighed, og vi havde et overskud på 60 mia. kr. Men krisen har slået os ud af kurs. De finanspolitiske lempelser har gjort, at den strukturelle opgave er blevet større. I 2007, da vi udarbejdede 2015-strategien, var udfordringen på 14 mia. kr. Det lykkedes gennem sygedagpengeforliget og arbejdsmarkedsinitiativer samt skattereformen at nedbringe det til 7 mia. kr. Men krisen og den stigende gældsætning og den deraf følgende høje rentebyrde har gjort, at opgaven nu er på 31 mia. kr.

Finansministeren gjorde opmærksom på, at den danske ledighed stadig væk ligger langt under ledigheden i andre lande, og nævnte i den forbindelse, at ledigheden i Spanien i øjeblikket er på 19,6 pct., og at ungdomsledigheden er på 45 pct. Langtidsledigheden stiger, men den er stadig langt under, hvad den var i 1990-erne.

I svaret til Lone Dybkjær sagde finansministeren, at klimaindsatsen er indeholdt i udviklingsbistanden på de 0,8 pct. af BNP.

Det, regeringen gør nu, svarer til, hvad den ville have gjort, hvis der ikke havde været nogen konvergenskrav fra EU, men så ville tidshorizonten have været 2015 i stedet for 2013.

Finansministeren medgav Bjarne Laustsen og Per Clausen, at offentlige investeringer giver et godt bidrag til beskæftigelsen, men problemet er, at det ikke kun er bygge- og anlægssektoren, som er blevet ramt af krisen.

Finansministeren nævnte i anledning af Per Clausens bemærkninger om Socialdemokraternes forhold til konvergenskriterierne, at han for nylig havde læst i en kronik af Morten Bødskov og Dan Jørgensen, at Socialdemokraterne ikke agter at leve op til EU's konvergenskrav.

Kim Mortensen sagde, at Socialdemokraterne synes, det er vigtigt, at vi har en ordentlig og ansvarlig økonomisk politik, men fastholder, at Danmark selv bestemmer, hvordan vi vil nedbringe vort underskud.

Per Clausen spurgte, om han skulle forstå finansministerens sidste svar til Lone Dybkjær sådan, at man på grund af konvergenskravene og vores ihærdighed med at opfylde dem gennemfører nogle nedskæringer tidligere, end vi mener det er økonomisk fornuftigt.

Finansministeren bekræftede, at det er rigtigt, som Kim Mortensen siger, at vi selv bestemmer vejen, blot vi opfylder målet med at nedbringe underskuddet.

Han sagde til Per Clausen og Lone Dybkjær, at hvis krisen ikke var kommet, havde vi styret efter 2015-målsætningerne, men så kom krisen, og vi er kommet ind i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud.

Finansministeren erkendte, at det kan være rigtigt fint at have en investeringsstrategi, og det er faktisk også det, vi har haft, idet vi har fremrykket en række offentlige investeringer, hvilket virker ind i 2011. Men vi skal ud og låne pengene. Derfor bliver kravene til opstramning større.

FO Punkt 7. Rådsmøde nr. 3001 (transport, telekommunikation og energi - transportdelen) den 11. marts 2010

Den fungerende formand, Lone Dybkjær, bød den nye transportminister, Hans Christian Schmidt, velkommen.

Hun sagde, at hun på grund af det fremskredne tidspunkt havde aftalt med transportministeren, at denne kun forelagde den sag, der var til forhandlingsoplæg, mundtligt, mens han for de øvrige sager på dagsordenen, som var til orientering, kun nævnte dem, hvis udvalgsmedlemmer ønskede det.

Transportministeren: Tak for velkomsten.

Jeg skal hermed forelægge transportdelen af dagsordenen for rådsmødet den 11. marts 2010. Dagsordenen er relativt kort. Jeg har kun én sag, som jeg i dag forelægger til forhandlingsoplæg, og på grund formandens henstilling vil jeg nøjes med at forelægge denne, mens jeg for de øvrige sager henviser til det fremsendte samlenotat.

1. Forslag til direktiv om fastlæggelse af fælles principper for opkrævning af luftfartssikkerhedsafgifter

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2009) 0217

Rådsmøde 3001 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0217 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 29/6-09)

KOM (2009) 0217 – bilag 2 (grundnotat af 9/6-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 166 (side 506, senest behandlet i EUU 11/12-09)

EUU alm. del (09) – bilag 47 (side 1710 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 2/10-09)

Transportministeren nævnte ikke dette punkt.

FO 2. Forslag til forordning om undersøgelse og forebyggelse af flyvehavarier og flyvehændelser i civil luftfart

– *Generel indstilling*

KOM (2009) 0611

Rådsmøde 3001 – bilag 1 (samlenotat side 10)

KOM (2009) 0611 – bilag 2 (grundnotat af 27/11-09)

KOM (2009) 0611 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 22/12-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 166 (side 513, senest behandlet i EUU 11/12-09)

Transportministeren: Denne sag forelægger jeg som nævnt til forhandlingsoplæg. Forslaget blev fremsat den 29. oktober, og der er oversendt grundnotat til udvalget om sagen.

Det spanske formandskab har prioriteret sagen meget højt, og arbejdet er derfor skredet hurtigere frem end forventet. Formandskabet har sat sagen på dagsordenen til generel indstilling.

Kommissionens forslag har til hensigt at ajourføre og modernisere de væsentligste bestemmelser i det eksisterende direktiv om fastlæggelse af de grundlæggende principper for undersøgelse af flyvehavarier og flyvehændelser inden for civil luftfart.

Et af formålene er desuden at fremme det frivillige samarbejde yderligere mellem medlemslandenes havarikommissioner ved at udvikle et såkaldt europæisk netværk af havarikommissioner.

Forslaget introducerer endvidere en større rolle til Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur – også kaldet EASA. Ifølge forslaget bør EASA være repræsenteret og deltage ved de nationale havarikommissioners sikkerhedsundersøgelser. Det vil dog være den nationale undersøgelsesleder, der leder efterforskningen.

Regeringen mener, at det som udgangspunkt er positivt med initiativer, hvor hensigten er at forbedre efterforskning og forebyggelse af ulykker i civil luftfart.

Regeringen ønsker, at undersøgelseskompetencerne i EU på området for luftfartshavarier udnyttes mest effektivt, og at moderniseringen fremmer gennemsigtighed på området. Det er derfor fornuftigt at fremme frivilligt samarbejde og deltagelse i et netværk blandt medlemslandenes myndigheder på området.

I dag er det ikke alle undersøgelsesorganer, der har samme høje undersøgelseskompetencer, og en bred vidensdeling mellem de nationale havarikommissioner og med EU synes derfor hensigtsmæssig.

Hovedproblemstillingen har været den foreslåede inddragelse af det europæiske luftfartssikkerhedsagentur, EASA, i alle aspekter af havarikommissionernes sikkerhedsundersøgelser, fordi det bryder med princippet om, at disse undersøgelser skal være uafhængige.

Regeringen lægger stor vægt på det centrale princip om, at havarikommissionernes sikkerhedsundersøgelser er uafhængige – og dermed også uafhængige af luftfartsmyndigheder som EASA.

I modsat fald kan det så tvivl om formålet med undersøgelserne, idet EASA teoretisk set efterfølgende kan foretage aktioner over for involverede parter. Dette kan medføre, at de undersøgte vil overveje, hvorvidt de informationer, de videregiver, vil kunne blive brugt til efterfølgende at placere skyld og ansvar.

Regeringen mener derfor, det er vigtigt, at der ikke kan stilles spørgsmålstejn ved uafhængigheden af sikkerhedsundersøgelserne. Derudover bør eventuel udveksling og analyse af oplysninger behandles fortroligt og anvendelsen af disse begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt for at løse sikkerhedsrelaterede forpligtelser.

FO Mit forhandlingsoplæg er på den baggrund følgende:

1. At man fra dansk side vil arbejde for, at forslaget træder i kraft så hurtigt som praktisk muligt.
2. At man fra dansk side vil arbejde for, at netværkets beslutninger om at udstede anbefalinger bør kræve enstemmighed.
3. At man fra dansk side vil arbejde for, at princippet om at stille ressourcer til rådighed for andre medlemslandes undersøgelsesmyndigheder ikke medfører, at medlemslandene står til rådighed for yderligere opgaver i et omfang, hvor det kræver markant flere ressourcer end den nuværende ordning.
4. At man fra dansk side vil lægge vægt på, at EASA ikke automatisk får ret til at deltage i havarikommissionernes sikkerhedsundersøgelser. I sidste ende vil man fra dansk side lægge afgørende vægt på, at den rolle, EASA måtte få tildelt, ikke betyder, at der kan stilles spørgsmålstejn ved uafhængigheden af undersøgelserne.
5. At man fra dansk side vil lægge vægt på, at EASA's deltagelse i udveksling og analyse af oplysninger behandles fortroligt, og at anvendelsen af disse begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt for at løse sikkerhedsrelaterede forpligtelser.

Lone Dybkjær erklærede sig uenig i det, transportministeren sagde om enstemmighed, idet hun pegede på, at det så bliver for svært at få noget igennem. Hun spurgte, om det er noget, alle er enige om, eller om det er et absolut krav fra den danske regering.

Transportministeren sagde, at det ser ud til, at netværksproceduren ikke vil blive beskrevet så detaljeret, som der først var lagt op til, for at understrege, at det foreslåede netværk ikke vil have status af juridisk person. Dermed kan landene i netværket i høj grad selv bestemme, hvordan de ønsker at indrette sig. Danmark kan støtte denne løsere formulering af netværket.

Lone Dybkjær mente, at den løsere formulering gjorde, at kravet om enstemmighed er vigtigt, og at vi skal overveje, om det er i Danmarks interesse, at der kræves enstemmighed.

Transportministeren erklærede sig rede til at forhandle om denne sag, idet han var enig i, at hvis et sådant krav kan ødelægge viljen til at prøve at løse problemerne, skal vi være fleksible. Hvis der – mod forventning – kommer til at stå noget om, at netværket kan vedtage anbefalinger, skal vi ikke modsætte os det. Netværkets anbefalinger er ikke juridisk bindende, men alligevel vil de de facto have en bindende karakter. Transportministeren ville anlægge en meget pragmatisk holdning, idet han syntes, det er vigtigt, at vi får løst problemet. Det vil i hvert fald ikke være det spørgsmål, der vælter læsset.

Den fungerende formand, Lone Dybkjær, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

3. Eksterne relationer: Kommissionens varslede rapportering om status for forhandlingerne mellem Kommissionen og USA om anden fase af en luftfartsaftale mellem EU og USA

– *Orientering fra Kommissionen / Politisk drøftelse*

KOM (2006) 0169

Rådsmøde 3001 – bilag 1 (samlenotat side 18)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 166 (side 508, senest behandlet i EUU 11/12-09)

Transportministeren nævnte ikke denne sag.

4. Konference om Single European Sky II i Madrid 25-26. februar 2010

– *Orientering fra Formandskabet / Politisk drøftelse*

KOM (2008) 0390

Rådsmøde 3001 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Transportministeren nævnte ikke denne sag.

5. Forslag til direktiv om ændring af direktiv 1999/36/EF, EFT L 138 af 1. juni 1999 om transportabelt trykbærende udstyr ("TPED")

– *Politisk enighed*

KOM (2009) 0482

Rådsmøde 3001 – bilag 2 (samlenotat side 1)

KOM (2009) 0482 – bilag 1 (grundnotat af 6/1-10)

Beskæftigelsesministeren: Jeg skal vedrørende mødet i transportrådet nævne dagsordenens punkt 5, nemlig forslaget til ændring af direktiv om transportabelt trykbærende udstyr.

Denne sag forelægger jeg til orientering.

Forslaget hører under transportrådet, men herhjemme skal den implementeres via Arbejdstilsynets bekendtgørelse om transport af trykbærende udstyr. Derfor er det mig, der forelægger sagen.

Trykbærende udstyr er tanke, beholdere, tromler og flasker og andet, som indgår i transport af farligt gods.

Der er tale om en ændring af det eksisterende direktiv fra 1999 om transport af trykbærende udstyr. Direktivet indeholder regler om markedsføring og brug af det trykbærende udstyr.

Reglerne i det eksisterende direktiv har vist sig at være vanskelige at fortolke entydigt. Desuden er der nogle regler i det eksisterende direktiv, der strider mod internationale regler for transport af farligt gods.

Kommissionen har fremsat forslag om at ændre direktivet med det hovedformål at forenkle og tydeliggøre reglerne og fjerne modstridende krav i forskellige regelsæt.

Ændringerne er af redaktionel art, og der er ikke væsentlige indholdsmæssige ændringer i direktivet.

Forslaget indeholder ikke nogen væsentlige økonomiske eller administrative byrder for medlemslandene, men bidrager til at skabe bedre sikkerhed og brugervenlighed gennem større klarhed. Derfor har der også under forhandlingerne om forslaget, der blev fremsat i september, stort set været enighed om teksten.

Regeringen støtter forslaget.

Ingen bad om ordet.

Punkt 8. Rådsmøde nr. 3000 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – beskæftigelses- og socialdelen) den 8.-9. marts 2010

Punkterne 1, 2a, 2d, 2f, 3 og 5 hører under Beskæftigelsesministeriets ressort og blev forelagt af beskæftigelsesministeren – bortset fra punkt 2f, som blev forelagt af klima- og energiministeren som ligestillingsminister under punkt 4 på Europaudvalgets dagsorden.

Punkterne 2b og 2c er delt mellem Beskæftigelsesministeriet og Socialministeriet og blev forelagt af beskæftigelsesministeren.

Punkt 2e hører under Socialministeriets ressort og blev forelagt af socialministeren.

Punkt 4 hører under Klima- og Energiministeriets ressort og blev forelagt af Klima- og Energiministeren som ligestillingsminister under punkt 3 på Europaudvalgets dagsorden.

Den fungerende formand, Lone Dybkjær, bød velkommen til den nye socialminister, Benedikte Kiær.

Hun gjorde opmærksom på, at udvalget havde haft en meget lang dag, så hvis socialministeren havde forberedt en meget lang tale, ville hun bede hende om at koncentrere sig om det vigtigste.

Socialministeren: Tak for velkomsten.

Jeg skal gøre det kort, idet jeg kun skal forelægge dagsordenens punkt 2e til orientering.

1. Forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af rammeaftalen indgået af HOSPEEM og EPSU om forebyggelse af stikskader i sygehus- og sundhedssektoren

– *Politisk enighed*

KOM (2009) 0577

Rådsmøde 3000 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2009) 0577 – bilag 1 (grundnotat af 23/12-09)

Beskæftigelsesministeren: Vedrørende EPSCO-rådsmødet den 8. marts vil jeg orientere om to sager i dag. Den første er forslag til direktiv om at implementere parternes aftale om forebyggelse af stikskader i sygehus- og sundhedssektoren.

Jeg forelægger punktet til orientering.

Arbejdsmarkedets parter på europæisk plan har indgået en rammeaftale om forebyggelse af stikskader i sygehus- og sundhedssektoren.

Direktivforslaget er fremsat efter den lovgivningsproces, hvor EU-reglerne fastlægges efter en aftaleproces mellem de europæiske parter. Direktivet skal give retsvirkning til parternes rammeaftale om forebyggelse af stikskader i sygehus- og sundhedssektoren.

21. Europaudvalgsmøde 5/3-10

Skader forårsaget af kanyler og andre skarpe medicinske instrumenter er en af de mest almindelige og alvorlige risici for arbejdstagere i sygehus- og sundhedssektoren. Konsekvenserne kan være sygdomme som for eksempel AIDS.

Aftalen beskriver og konkretiserer kravene til arbejdsgiveren om at sikre ansatte i sundhedssektoren mod stikskader.

Aftalen indfører en integreret tilgang med retningslinjer for risikovurdering, risikoforebyggelse og oplæring. Arbejdsgiveren skal for eksempel oplyse om risici og fremme en god praksis for forebyggelse. Arbejdstagere skal tilbydes oplæring i, hvordan man håndterer kanyler, og der skal være retningslinjer og procedurer for, hvordan man følger op på skader.

Et eksempel på, at aftalen konkretiserer reglerne, er retningslinjer for, hvordan man skal sætte hættten på kanyler efter brug, så man ikke kommer til skade.

Aftalen berører ikke nugældende eller fremtidig national eller EU-regulering, som giver større beskyttelse af arbejdstagere mod stikskader.

Direktivforslaget medfører ikke ændringer i de generelle danske regler, og der vil ikke være væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser. Den danske gennemførelse af direktivet og rammeaftalen vil kunne opfyldes ved en bekendtgørelse om arbejdsmiljø for hospitals- og sundhedssektoren.

Regeringen støtter forslaget om at skabe bedre beskyttelse af arbejdstagerne i sygehus- og sundhedssektoren.

De danske parter har forholdt sig positivt til forslaget, og Danmark har jo tradition for at bakke op om de aftaler, som arbejdsmarkedets parter på europæisk plan forhandler sig frem til.

Der er bred tilslutning i både Rådet og Europa-Parlamentet til forslaget, og vi forventer, at det vil blive vedtaget den 8. marts.

2. Forberedelse af Det Europæiske Råds forårstopmøde:

a) Kommissionens meddelelse om EU2020-strategien

– *Præsentation ved Kommissionen*

KOM (2010) 2020, KOM (2009) 0647

Rådsmøde 3000 – bilag 1 (samlenotat side 6)

KOM (2009) 0647 – bilag 6 (høringssvar af 13/1-10)

KOM (2009) 0647 – bilag 9 (henvendelse af 4/3-10 fra Folkebevægelsen mod EU)

EU-note (09) – E 16 (note om fremtidens EU af 4/12-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 272 (foreløbigt referat af

Europaudvalgets møde 26/2-10, hvor sagen senest blev behandlet)

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 627, behandlet i EUU 12/2-10 under rådsmøde almindelige anliggender)

Beskæftigelsesministeren: Som altid er forberedelsen af Det Europæiske Råds forårstopmøde på dagsordenen for forårets EPSCO-rådsmøde. Men denne gang er der ingen nøglebudskaber, henstillinger og retningslinjer at tage stilling til.

Det skyldes først og fremmest, at den ny Kommission som bekendt er tiltrådt for nyligt, men også at den kommende Europa 2020-strategi lige nu står højt på dagsordenen.

EU-Kommissionen fremlagde i onsdags, den 3. marts, en meddelelse om den ny Europa 2020-strategi.

Meddelelsen er jo helt ny, men jeg vil i dag sige lidt om hovedlinjerne på beskæftigelsesområdet.

Et af strategiens overordnede mål er, at beskæftigelsesfrekvensen på EU-niveau skal øges fra de nuværende 69 procent til 75 procent. Medlemslandene skal inkludere bl.a. kvinder, ældre arbejdstagere og indvandrere i arbejdsstyrken.

Et af meddelelsens såkaldte flagskibsinitiativer er et initiativ kaldet "En dagsorden for nye kvalifikationer og jobs". Her er flexicurity et af de centrale indsatsområder. Flexicurity skal videreudvikles i samarbejde med arbejdsmarkedets parter for at lette overgange på arbejdsmarkedet.

Medlemsstaterne skal også fremme en ny og bedre balance mellem arbejds- og privatliv, aktiv aldring og forøge ligestillingen mellem kvinder og mænd. Desuden skal medlemsstaterne fremme den sociale dialog og kvalifikationsniveauet i arbejdsstyrken.

Fra dansk side er vi generelt positive over for Kommissionens meddelelse.

Med hensyn til den videre proces forventer vi, at de enkelte rådsformationer efter Det Europæiske Råds møde i marts skal udforme de nye integrerede retningslinjer og omsætte de overordnede fælles mål til konkrete mål for de enkelte lande.

På EPSCO-rådsmødet den 8. marts vil Kommissionen præsentere sin meddelelse, og der skal være en udveksling af synspunkter. Det spanske formandskab vil

opsummere debatten, og opsummeringen vil komme til at indgå i en samlet frem-
skridtsrapport til Det Europæiske Råd med bidrag fra de enkelte rådsformationer.
Under dette punkt på dagsordenen er også bidrag fra formandskabet og beskæf-
tigelseskomiteen om Europa 2020-strategien og den fælles beskæftigelsesrap-
port for 2009-10, som vi støtter vedtagelsen af.

Lone Dybkjær hæftede sig ved, at beskæftigelsesministeren havde sagt, at med-
lemslandene "bl.a." skulle inkludere kvinder i arbejdsstyrken, og gjorde opmærk-
som på, at kvinderne udgjorde over halvdelen af befolkningen.

Beskæftigelsesministeren bekræftede, at kvinderne udgør over halvdelen af
befolkningen, men pegede på, at i de sydeuropæiske lande er kvindernes delta-
gelse på arbejdsmarkedet ikke så høj, som den er i Danmark. Derfor er kvinder-
nes deltagelse på arbejdsmarkedet noget, man også beskæftiger sig med på eu-
ropæisk plan.

Lone Dybkjær troede også, EU har betydning for kvinders beskæftigelse.

b) Baggrundspapir fra formandskabet om opfølgning på det uformelle ministermøde i Barcelona den 28.-29. januar 2010

- *Orientering*
Rådsmøde 3000 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Beskæftigelsesministeren nævnte ikke dette punkt.

c) Bidrag fra SPC og EMCO

- *Præsentation*
- *Udveksling af synspunkter*
Rådsmøde 3000 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Beskæftigelsesministeren nævnte ikke dette punkt.

d) Den fælles beskæftigelsesrapport 2009/2010

- *Vedtagelse*
KOM (2009) 0674
Rådsmøde 3000 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Beskæftigelsesministeren nævnte ikke dette punkt.

e) Fællesrapport om social beskyttelse og social inklusion 2010

– Vedtagelse

KOM (2010) 0025

Rådsmøde 3000 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Socialministeren: Dagsordenens punkt 2e vedrører den årlige fællesrapport mellem Kommissionen og Rådet om social beskyttelse og social inklusion, hvori der er listet en række nøglebudskaber om den sociale situation i EU, ikke mindst som følge af den økonomiske krise. Disse nøglebudskaber er beskrevet i samlenotatet, og jeg vil derfor ikke gentage dem her i detaljer.

Men jeg kan fremhæve et par enkelte budskaber:

Det nævnes, at krisen tydeligt har vist de store forskelle, der er i EU. Krisens omfang og virkninger varierer, og det samme gælder de nationale velfærdssystemers evne til at give en passende social beskyttelse.

Det nævnes endvidere, at forebyggelse og bekæmpelse af fattigdom, især fattigdom blandt børn, er af afgørende betydning for at gøre Europa klar til fremtiden, således at vi udnytter alle menneskelige ressourcer.

Rapporten ser på de mange forskellige aspekter af fattigdom, f. eks. problemet med udelukkelse fra boligmarkedet, hjemløshed og social ulighed i sundhed.

Vi kan således konstatere, at alle medlemsstaterne på det sociale område i større eller mindre grad er berørt af krisen, og at det netop er i sådanne situationer, det er godt at have solide, robuste sociale systemer, som vi har i Danmark.

Hanne Agersnap nævnte, mens beskæftigelsesministeren var til stede, at handicappede ifølge et EU-direktiv eller en EU-vejledning skal kunne komme i job og arbejde med de mest almindelige softwareprogrammer, og spurgte, om beskæftigelsesministeren vidste, om dette var relevant for dette punkt på rådsmødets dagsorden.

Den fungerende formand, Lone Dybkjær, sagde, at dette punkt vedrørte socialministeren.

Ingen bad om ordet til socialministerens forelæggelse.

3. Forberedelse af det sociale trepartstopmøde

- *Information fra formandskabet*
Rådsmøde 3000 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Beskæftigelsesministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Rådskonklusioner om vold mod kvinder

- *Vedtagelse af rådskonklusioner*
- *Udveksling af synspunkter*
Rådsmøde 3000 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Klima- og energiministeren omtalte dette punkt under punkt 4 på Europaudvalgets dagsorden.

5. Konklusioner om Europæiske forskeres mobilitet og karriere

- *Præsentation v. en delegation af forskningsministre*
- *Udveksling af synspunkter*
Rådsmøde 3000 – bilag 1 (samlenotat side 19)

Beskæftigelsesministeren nævnte ikke dette punkt.

FO Punkt 9. Rådsmøde nr. 3002 (miljø) den 15. marts 2010

Dagsordenspunkterne 1-4 hører under Miljøministeriets ressort og blev forelagt af miljøministeren.

Dagsordenspunkt 5 er fælles ressort mellem Miljøministeriet og Klima- og Energiministeriet, og energidelen blev forelagt af klima- og energiministeren under punkt 2 på Europaudvalgets dagsorden, mens miljødelen blev forelagt af miljøministeren under punkt 9 på Europaudvalgets dagsorden.

Dagsordenspunkterne 6 og 7 hører under Klima- og Energiministeriet og blev forelagt af klima- og energiministeren under punkt 2 på Europaudvalgets dagsorden.

Den fungerende formand, Lone Dybkjær, bød Karen Ellemann velkommen i hendes nye egenskab af miljøminister.

Miljøministeren: Tak for velkomsten.

Der er fem punkter, som vedrører mit ressortområde. For punkt 3 om farlige stoffer i elektriske og elektroniske produkter og punkt 4 om affald fra elektriske og elektroniske produkter – RoHS og WEEE – er der tale om tidlig forelæggelse til forhandlingsoplæg, da formandskabet har oplyst, at man søger at opnå enighed med Europaparlamentet i 1. behandling.

De øvrige punkter forelægges til orientering.

1. Forslag om rammedirektiv om beskyttelse af jordbunden

”Jordrammedirektivet”

– *Fremskridtsrapport/(Evt.) politisk enighed*

KOM (2006) 0232

Rådsmøde 3002 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2006) 0232 – bilag 2 (grundnotat af 22/12-06)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 480 (side 1470, senest behandlet i EUU 19/6-09)

EUU alm. del (072) – bilag 78 (side 226 FO, forhandlingsoplæg forelagt 14/12-07)

Miljøministeren: Forslaget er sat på rådsmødedagsordenen med henblik på en fremskridtsrapport, da det ikke er lykkedes formandskabet at fjerne det blokerende mindretal, som forhindrede de tidligere portugisiske, franske og tjekkiske formandskaber i at samle et kvalificeret flertal af medlemslande bag forslaget.

Jeg vil basere mig på det indhentede forhandlingsoplæg fra december 2007 og kan støtte det spanske kompromisforslag, der imødekommer det danske ønske om at øge det nationale råderum i forhold til Kommissionens oprindelige forslag.

2. Kommissionens meddelelse om valg af mål for biodiversitet efter 2010 samt rådets konklusioner om valg af mål for biodiversitet efter 2010.

– *Rådskonklusioner*

KOM (2010) 0004

Rådsmøde 3002 – bilag 1 (samlenotat side 24)

KOM (2010) 0004 – bilag 1 (grundnotat af 18/2-10)

Miljøministeren: Jeg kan støtte formandskabets udkast til rådskonklusioner. Jeg er enig i den foreslåede vision for 2050 om, at jordens naturkapital – dvs. biodiversitet og økosystemtjenester – er bevaret og værdsat og så vidt muligt genetableret.

Jeg er også enig i det foreslåede overordnede, generelle mål for 2020 om at stoppe tabet af biodiversitet og økosystemtjenester og så vidt muligt genoprette dem samt intensivere EU's bestræbelser på at standse tabet af biodiversitet på verdensplan.

For os har det været vigtigt at disse flotte, omend måske lidt abstrakte visions- og målformuleringer ikke står alene. De må følges op af en række konkrete, operative delmål, instrumenter og tidplaner, som gør det klart, hvad det er, vi konkret skal opnå for at indfri målet, og som gør det muligt at måle, om vi rent faktisk når målet.

Jeg er derfor tilfreds med, at Rådet i konklusionerne opfordrer Kommissionen til at fremlægge en efter 2010 biodiversitetsstrategi efter Biodiversitetskonventionens partsmøde i efteråret og i den fremkomme med sådanne konkrete, operative og målbare delmål og foranstaltninger og handlinger til at nå dem baseret på konkrete konsekvensvurderinger.

For så vidt angår konklusionerne om EU's holdning til forhandlingerne om ABS – altså Access and Benefit Sharing – lægger jeg vægt på, at EU arbejder for, at der vedtages en juridisk bindende protokol på biodiversitetskonventionens 10. partsmøde i Japan til efteråret. Om nødvendigt kan jeg acceptere ikke-bindende elementer i en sådan protokol, men jeg vil søge at begrænse dem mest muligt.

Benny Engelbrecht syntes, det var fint at have nogle ambitiøse mål med hensyn til biodiversitet, men kunne godt tænke sig, at man også satte nogle delmål, sådan at man kan se, at der bliver tale om en progression. Han rejste spørgsmålet, hvad der sker, hvis man ikke når målene. I den forbindelse henviste han til, at man ikke havde nået målene i 2010-biodiversitetsstrategien.

Hvis man fastlægger de foreslåede mål på europæisk plan, så bliver vi nødt til at lave en handlingsplan i Danmark, så vi rent faktisk kan effektuere målene i Danmark.

FO 3. Forslag om at begrænse anvendelsen af visse farlige stoffer i elektriske og elektroniske produkter (RoHS) (omarbejdning)

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2008) 0809

Rådsmøde 3002 – bilag 1 (samlenotat side 32)

KOM (2008) 0809 – bilag 2 (grundnotat af 8/7-09)

KOM (2008) 0809 – bilag 3 (notat af 8/10-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 56 (side 50, senest behandlet i EUU 9/10-09)

Miljøministeren: Sagen vil blive forelagt til forhandlingsoplæg, da formandskabet har oplyst, at man forsøger at opnå enighed med Europa-parlamentet i 1. behandling.

FO Jeg er positivt indstillet over for forslaget. Jeg kan fuldt ud støtte, at to nye produktgrupper – medicinsk udstyr og måle- og overvågningsudstyr – bliver omfattet af RoHS-reglerne. Det er en klar forbedring for miljøet, idet brugen af problematiske stoffer herved mindskes.

Derimod kan jeg ikke støtte indførelsen af udtømmende produktlister, fordi det vil medføre, at kun de elektriske og elektroniske produkter, der står på en liste i bilaget, skal være omfattet af direktivet. Vi arbejder derfor for et åbent anvendelsesområde, hvor alle elektriske og elektroniske produkter skal være omfattet, medmindre de specifikt er undtaget.

Netop inden for det elektriske og elektroniske område går produktudviklingen utroligt hurtigt, og nye produkter skal naturligvis være omfattet af direktivet med det samme.

Jeg vil gøre, hvad jeg kan, for at få tilstrækkelig opbakning til det danske synspunkt, for det er altså afgørende for regeringen, at Kommissionens forslag ændres præcist på dette punkt.

Et åbent anvendelsesområde gør det nødvendigt at definere, hvilke produkter der ikke er omfattet. Vi arbejder for at få så mange produkter som muligt omfattet.

Dog således at det skal være forståeligt for almindelige mennesker, at der er tale om et elektrisk eller elektronisk produkt.

Med hensyn til spørgsmålet om at forbyde flere farlige stoffer i elektriske og elektroniske produkter er jeg ikke tilfreds med Kommissionens afvisning med den begrundelse, at de skal vurderes efter REACH-direktivets begrænsningsprocedure.

Vi har derfor foreslået 5 nye stoffer omfattet af RoHS-direktivet. Desværre må jeg nok allerede nu konstatere, at der ikke vil kunne tilvejebringes kvalificeret flertal for at optage de 5 stoffer i denne omgang. Vi må så, når REACH-vurderingen er tilendebragt, vende tilbage til spørgsmålet om at få de nye stoffer omfattet af RoHS-direktivet.

Per Clausen havde ingen problemer med regeringens forhandlingsoplæg.

Han betegnede det som godt og fornuftigt, at regeringen ønskede 5 stoffer optaget på RoHS-listen over forbudte stoffer, men han var ikke så glad for, at miljøministeren sagde, at de nok alligevel ikke kom på listen. Han gik ud fra, at når regeringen ville have dem på listen, var det fordi den mente, der var videnskabeligt belæg for, at de er farlige. Nu kommer de åbenbart ind i en REACH-vurdering. Derfor spurgte han, hvor mange år der vil gå, før der kommer et resultat heraf.

Desuden spurgte han, om miljøministeren var indstillet på at undersøge mulighederne for at gennemføre nationale forbud mod de pågældende stoffer, hvis man i første omgang ikke kan få et forbud i EU.

Pia Adelsteen havde ingen problemer med forhandlingsoplægget.

Hun pegede på, at der i samlenotatet står, at forældelsesfristen i forbindelse med kemikalieloven bliver udvidet fra 5 til 10 år. Hun kunne ikke overskue, om det vil være en fordel eller en ulempe, og ville gerne bede miljøministeren uddybe det lidt.

Benny Engelbrecht kunne generelt han godt tænke sig en lidt skarpere definition af vugge princippet. I den forbindelse henviste han til den diskussion, man tidligere havde haft heraf i Miljøudvalget.

Lone Dybkjær pegede på, at der står i samlenotatet, at Danmark har nogle undtagelser vedrørende bly og kviksølv, som hun håbede, miljøministeren ikke ville fastholde.

Hun rejste spørgsmålet, hvordan det ligger med stoffer, hvor bly og kviksølv indgår som delkomponenter.

Hanne Agersnap støttede selvfølgelig, at der kommer flere stoffer på listen, og håbede, miljøministeren ville kæmpe herfor med næb og klør. Måske kunne man indgå en alliance med Europa-Parlamentet.

Ligesom Per Clausen ville hun gerne vide, hvornår vi kan vente et resultat af REACH-vurderingen.

Socialistisk Folkeparti kan støtte forhandlingsoplægget.

Miljøministeren takkede for opbakningen.

I svaret til Per Clausen sagde hun, at vi selvfølgelig må vurdere situationen, når REACH-vurderingen er tilendebragt, og i givet fald prøve at få de nye stoffer omfattet af RoHS-direktivet.

I svaret til Benny Engelbrecht sagde miljøministeren, at efter samrådet i Miljøudvalget ville hun forsøge som det første skridt at få en omtale i præambelen af vugge til vugge princippet. Det er endnu ikke tilstrækkeligt udviklet til, at det kan indgå i egentlig lovgivning.

Hun svarede Lone Dybkjær vedrørende grænseværdierne, at den igangværende omarbejdning af RoHS-direktivet handler om en udvidelse af direktivets anvendelsesområde med medicinsk udstyr og kontrol- og overvågningsudstyr. Grænseværdierne er ikke til forhandling i denne omgang.

Benny Engelbrecht syntes, det ville være en utrolig hensigtsmæssig løsning at få vugge til vugge princippet ind i præambelen.

Per Clausen syntes ikke, det var tilfredsstillende, at stoffer, som vi mener der er videnskabelig dokumentation for er farlige, ikke bliver forbudt, men han gik ud fra, at man ved en anden god lejlighed kunne vende tilbage til, hvilke konkrete initiativer det kan føre til i Danmark.

Lone Dybkjær spurgte, om hun havde forstået det rigtigt, når hun mente, at bly og kviksølv ville blive totalt forbudt. Hun var tilhænger af, at vi får kviksølv faset ud, og håbede derfor, miljøministeren ikke ville kæmpe for, at vi bevarer de danske undtagelser. Hun tilføjede, at det ville være rart på en eller anden måde at få produkter med, der indeholder bly og kviksølv som delkomponenter. I øvrigt mente hun, bly burde forbydes i lodninger.

Miljøministeren sagde til Per Clausen, at det er en lang proces at få forbudt de 5 stoffer, men det spor arbejder vi naturligvis på.

Miljøministeren svarede Lone Dybkjær, at bly og kviksølv i dag er forbudt i elektriske og elektroniske produkter. Med hensyn til stoffer, hvor bly og kviksølv indgår som delkomponenter, forsøger vi at komme så langt som overhovedet muligt. Bly vil blive forbudt i forbindelse med lodninger.

Den fungerende formand, Lone Dybkjær, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtalt sig imod det.

FO 4. Forslag om affald fra elektriske og elektroniske produkter (WEEE) (omarbejdning)

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2008) 0810

Rådsmøde 3002 – bilag 1 (samlenotat side 47)

KOM (2008) 0810 – bilag 2 (grundnotat af 17/2-09)

KOM (2008) 0810 – svar på spørgsmål 1 (af 11/11-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 56 (side 48, senest behandlet i EUU 9/10-09)

Miljøministeren: Punktet forelægges til forhandlingsoplæg.

Også her har formandskabet oplyst, at man forsøger at opnå enighed med Europa-Parlamentet i 1. behandling.

FO Jeg støtter Kommissionens overordnede intensjon om at skærpe direktivets miljøeffekter, men der er nogle tunge udeståender, som skal løses, hvis det skal lykkes for formandskabet at opnå enighed med Parlamentet i første behandling.

Det drejer sig om sammenhængen mellem dette forslag og forslaget om anvendelsesrestriktioner på farlige stoffer i elektriske og elektroniske produkter, altså RoHS. Jeg er enig med formandskabet i at afvise Kommissionens forslag om at flytte produktkategorierne over i RoHS-direktivet og gøre dem udtømmende.

For det første fordi opdelingen i produktkategorier kun har betydning for affaldsbehandlingen, dvs. nyttiggørelsesmålsætningerne for elektrisk og elektronisk affald og ikke for produkternes indhold af skadelige stoffer.

For det andet fordi udtømmende og bindende produktlister som foreslået af Kommissionen vil betyde en væsentlig forringelse af beskyttelsesniveauet, da kun de produkter, der står på listerne, vil være omfattet af direktivet.

For mig er det altså helt centralt, at vi får sikret et åbent anvendelsesområde.

Et andet udestående er spørgsmålet om indsamlingsprocenten. Her støtter jeg fuldt ud Kommissionens ambitiøse forslag om en et krav om særskilt indsamling af 65 pct. af elektrisk og elektronisk affald. Det er en væsentlig skærpelse af det eksisterende krav, der i Danmark vel svarer til ca. 22.000 tons fra private husholdninger.

Med det nye krav på de 65 pct. vil der skulle indsamles ca. 87.000 tons. Det betyder, at vi kan fjerne farlige stoffer fra affaldet inden den videre behandling, og at vi får større mængder af sekundære råstoffer til rådighed og kan spare på ressourcerne.

Derimod kan jeg ikke støtte Kommissionens forslag om, at den ansvarlige producent er den, der har bragt produktet i omsætning i Fællesskabet. Jeg støtter formandskabets forslag om at fastholde, at den ansvarlige producent er den, der har bragt produktet i omsætning i medlemsstaten.

Det er nødvendigt, hvis man vil sikre, at producenterne reelt bliver ansvarlige for håndteringen eller finansieringen af affaldet i den enkelte medlemsstat.

Med hensyn til spørgsmålet om krav til dokumentation ved eksport af brugt elektrisk og elektronisk udstyr støtter jeg Kommissionens forslag. Kravene bygger på guidelines til affaldstransportforordningen. Vi anvender i dag disse guidelines, bl.a. når der gennemføres uanmeldt kontrol ved grænserne.

Per Clausen havde ingen problemer med regeringens forhandlingsoplæg.

Pia Adelsteen havde heller ingen problemer med forhandlingsoplægget.

Hun erklærede sig enig med miljøministeren i, at det ikke giver nogen mening at have en udtømmende liste, for selvfølgelig skal nyt elektronisk udstyr også være omfattet af direktivet. Hun spurgte, om vi vidste, hvordan de andre lande så på det.

Hvis vi ikke kommer igennem med vores krav om, at listen ikke skal være udtømmende, har vi så tænkt os at sige, at så vil vi ikke være med?

Benny Engelbrecht erklærede sig helt enig med miljøministeren i, at listen ikke skal være udtømmende, idet vi må have alt fremtidigt elektronisk udstyr med.

Han mente godt, vi i Danmark ville kunne leve op til Kommissionens ambitiøse forslag om en indsamlingsprocent på 65, men var lidt bekymret for, om andre lande kunne.

Lone Dybkjær spurgte, om vi kan være sikre på, at listen ikke bliver udtømmende, men blot eksemplificerende.

Hun spurgte, om der er nogen økonomiske incitamenter for virksomhederne til at indsamle elektroniske produkter.

Hanne Agersnap støttede selvfølgelig høje indsamlingsprocenter og høje genanvendelsesprocenter. Måske kan det indbygges i forslaget, at procenten øges over tid.

Hun var enig med miljøministeren, at det skal være den, der markedsfører et produkt i landet, som bliver ansvarlig – ikke den, der markedsfører produktet i EU.

Socialistisk Folkeparti kan støtte forhandlingsoplægget.

Miljøministeren svarede Pia Adelsteen og Lone Dybkjær, at der synes at være rimelig stor opbakning fra de andre lande til, at listen ikke skal være udtømmende.

Miljøministeren svarede Benny Engelbrecht og Hanne Agersnap vedrørende ambitionen om at hæve indsamlingsprocenten til 65, at vi ligger rigtigt godt, og med hensyn til husholdninger ligger vi på omkring 50 pct., men indsamlingsprocenterne er langt mindre i de fleste andre lande, og derfor vil 65 pct. være et kæmpe skridt fremad. Det bliver spændende, om vi kan nå til 65 pct. allerede fra starten, altså om de 65 pct. er realistisk. Om procenten skal være stigende over tid, må vi vende tilbage til, når vi hører, hvad de andre lande siger.

Der er ingen økonomiske incitamenter i forslaget, som drejer sig om regulering, sagde miljøministeren til Lone Dybkjær.

21. Europaudvalgsmøde 5/3-10

Den fungerende formand, Lone Dybkjær, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtalt sig imod det.

5. Meddelelse fra Kommissionen vedr. "EU's 2020-strategi"

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2010) 2020, KOM (2009) 0647

Rådsmøde 3002 – bilag 3 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0647 – bilag 6 (høringssvar af 13/1-10)

KOM (2009) 0647 – bilag 9 (henvendelse af 4/3-10 fra

Folkebevægelsen mod EU)

EU-note (09) – E 16 (note om fremtidens EU af 4/12-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 272 (foreløbigt referat af

Europaudvalgets møde 26/2-10, hvor sagen senest blev behandlet)

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 627, behandlet i EUU 12/2-10 under rådsmøde almindelige anliggender)

Miljøministeren: Sagen forelægges til orientering.

Rådet skal have en indledende drøftelse af den miljømæssige del af den kommende strategi "Europa 2020", som skal afløse Lissabonstrategien med udgangen af 2010.

Kommissionen lægger op til, at EU's indsats for vækst og beskæftigelse skal videreføres på tre prioritetsområder, nemlig vidensbaseret vækst, styrkelse af borgerne i et sammenhængende samfund og skabelsen af en konkurrencedygtig, sammenhængende og grønnere økonomi – altså smart, bæredygtig og inklusiv vækst.

I forhold til det miljømæssige lægger Kommissionen op til, at væksten skal ske på et bæredygtigt grundlag bl.a. ved at fremme grøn økonomi og grønne teknologier og innovation.

Jeg støtter og er meget enig i, at fremme af en grøn og ressourceeffektiv økonomi og grønne teknologier og innovation simpelt hen skal være væsentlige elementer i Europa 2020. I denne sammenhæng mener jeg, at man særligt skal tage hensyn til de udfordringer, der knytter sig til områder som tab af biodiversitet og overudnyttelse af jordens sparsomme naturressourcer.

Jeg mener samtidig, at et velfungerende "grønt indre marked" er et meget vigtigt element i indsatsen for at skabe en grøn økonomi i EU – også som drivkraft for høje globale miljøstandarder.

Hanne Agersnap henviste til den drøftelse, man havde haft med klima- og energiministeren om CO₂-reduktioner, hvor man ville lægge vægt på grøn vækst, og spurgte, om der ikke ligger et kæmpe vækstpotentiale i allerede nu at gå fra 20 til 30 pct. reduktion.